

BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III

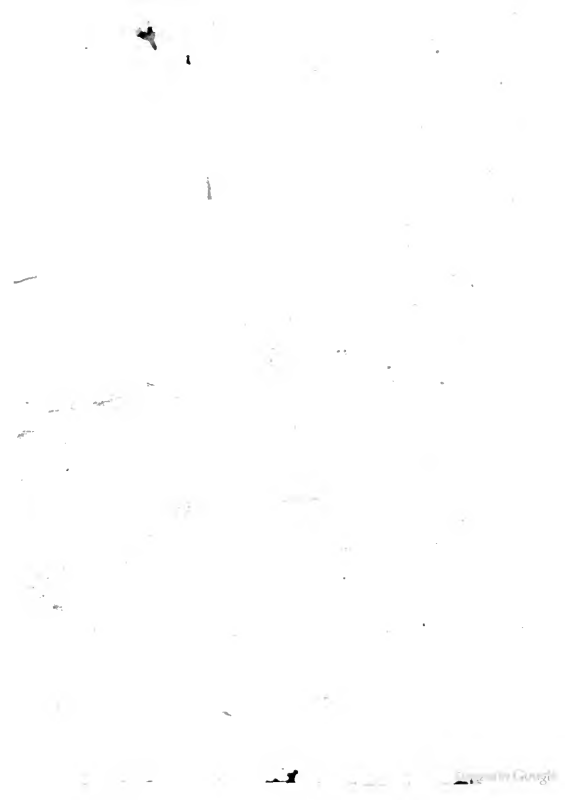
RACCOLTA
VILLAROSA

C
240

NAPOLI

1. 1. e 10

ANELLI AMATI
PROLEGOMENA

FEVDALIA.

AD TIT. QV AE SINT REGALIA,
ET

AD CAP. I. AN AGNATVS.

A N E L L V S

COGNOMENTO FAMILIAE CONDIMENTO NATURAE
ORNAMENTO DOCTRINAE MERITO VIRTUTIS

A M A T V S

C A V S A R V M

NON FVTLI CONTENTIONE
SED IVRIS LIBRAMENTO

P A T R O N V S

PATROCINIO ADVOCATVS FISCO

AEQVITATEM COLVIT, ODIIT SYCOPHANTIAM

MOX REGII PRAESES PATRIMONII

AEQVA PRO FISCO ET IN FISCVM LANCE

GRATIAM COMMERVIT

MONVITQVE ET MONET

BONIS REGIAM ADIRI ARTIB. BONIS COELVM.

OBIIT ANNO DOMINI M. DC. XXVI.

Illustrissimo, & Excellentissimo D.

D. ANTONIO ALVAREZ

DE TOLEDO,

Et Beamont, Aluæ, & Hueschæ Duci,

Lerin, & Saluaterræ Comiti,

Marchioni Choyræ,

Vallis Cornetæ, Guicæ, Corcon, Penni, Mada-

la siplane, Alcoleie de Sinca, Castellon

de Farfania Domino.

Et in hoc Regno Prorege, Locumtenenti,

& Capiteo Generali

V. O. D. statuarum effecto-

ribus propositum in pri-

mis esse consuevit, Dux

Excellentissime, vt eas ad

intuentium prospectum,

quo, eminus magis emi-

neant, in oditis columnis collocandas cu-

rent: idem mihi contigisse video, qui per-

0001

a 2

exi-

exiguo, ac plane Pygmæo Genitoris mei
Feudalium Prolegomenorum Simulacro,
quando in publicis Litteratorum virorum
Rostris omninò id non apparere non po-
terat; in summa illud celsitudinis Tuæ ba-
si, si non ad operis miraculum; ad nominis
certè præsidium, ad officij documentum,
ad obtrectationis effugium excitavi. In-
genti nimirum fulcro haud impar moles
imposita debebatur. Equidem non ita de-
sipio, quin intelligam. Sed habet hoc Tua
præstantia, vt quemadmodum humilia si-
gna tam multis partibus proceris fastigijs
imminuuntur, vt cerni plerumque vix
queât: ita rursus atomos illa in sublime fe-
rat, & incredibili auctas amplitudine spe-
ctaculo procul exponat. Eadē igitur, quæ
alioqui futura videbatur nimiae audaciæ
meæ notandæ materies, erit, spero potis-
sima ratio à temeritatis vitio consilij vin-
dicandi. Siquidem splendidissimo decore,
quo Regnorum moderatoribus eximio
exemplo ademtæq; propemodum imita-
tionis signum ad regimen sustulisti, opella
hæc

hæc perinde crescet, ac si homuncio gi-
gantis in humeris Atlanticum robur asse-
cutus. Polyphemicam staturâ excederet.
Dabit igitur, obsecro, benignitas Tua ve-
niam, si tantû ego nomen tanto libello in-
scribere minime dubitavi. Pusilla enim
esse nequeunt, quæ Principis viri patrocini-
o ad gloriæ verticem ex ima deiectione
tolluntur: Hæc non inanis opinio me
adduxit, vt inchoatum hoc mei Patris
Opusculum, quamuis nec dum elabora-
tum ingenio, nec perfectum industria Nea-
politano Gymnasio adornarat, importu-
næ mortis inuidiæ præreptum, quæ hu-
manos ad virtutes impetus intercipit, si
latere non sinerem, nec parentis Manibus
molestum, nec Iurisprudentiæ studiosis
infrugiferum, nec Tibi iniucundum fore
existimarem. Agnoscent omnes quem
tandem Ifernij, Camerarij, ac nostræ
Superiorisq; memoriæ Feudorum apud
nostrates Magistris substitueras. Erit hoc
Auditorum leuamentum, publicæ rei
quantulumcumq; commodum, orbitatis
meæ

meæ solatium . Vt cuius erat Regij Patri-
monij Forensis vagitus in cunis, æternum
sit acroama Ifernientis , vt ita loquar , in
tumulo . Vale .

Excellentiæ Vestræ:

Paternæ erga Te obstrictissimæ obseruantie
heres ex Asse, ac dupondio.

Carolus Amacus.

PHILIPPVS DEI GRATIA REX, &c.

Reuerende Vir Regie Deuote dilecte, Vacando la Lettura de Feudi nelli publici studij Reali di questa Città per morte del Consigliero Gio. Battista Migliore, Et conuenendo che quella si proueda da noi à persona d'autorità, sperienza, & dottrina, concorrendo queste, & altre maggiori qualità in quella del Magnifico Presidente Anello d'Amato per hauerlo così moltrato in tutte l'occasioni che se li sono offerte del seruitio Regio, & precise nel tempo, che hà vacato come Auuocato del Real Patrimonio, hauendolo anco dimostrato nell'impressione delli suoi Consigli, ci è parso prouederlo in essa fin come lo prouedemo, & vi dicemo, & ordinamo, che ce lo debbiati admettere fandoli godere delli honori, dignità, & prerogatiue, & corrispondere della solita prouisione, così come godeua, & si corrispondeua al detto suo Predecessore, che tal'è nostra volontà. Datum Neapoli Die 20. Augusti 1626.

EL DVQVE DE ALVA.

V. Constant. Reg. Barilius Sec. V. Carolus De Tapia Reg.
V. Enriquez Reg. V. Lopez Reg.

In partium 63. fol. 136.

Gratis Ligorius.

Al Reuerendo Regio Cappellano Maggiore V. E. prouede in persona del Magnifico Presidente Anello d'Amato la lettura de Feudi, che vaca nelli publici Reali studij de questa Città per morte del Consigliero Gio. Battista Migliore, vt supra.

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

1. The first part of the document is a list of names and their corresponding addresses. The names are listed in the first column, and the addresses are listed in the second column. The names are: John A. Smith, John B. Smith, John C. Smith, John D. Smith, John E. Smith, John F. Smith, John G. Smith, John H. Smith, John I. Smith, John J. Smith, John K. Smith, John L. Smith, John M. Smith, John N. Smith, John O. Smith, John P. Smith, John Q. Smith, John R. Smith, John S. Smith, John T. Smith, John U. Smith, John V. Smith, John W. Smith, John X. Smith, John Y. Smith, John Z. Smith. The addresses are: 123 Main St., 456 Main St., 789 Main St., 101 Main St., 202 Main St., 303 Main St., 404 Main St., 505 Main St., 606 Main St., 707 Main St., 808 Main St., 909 Main St., 1010 Main St., 1111 Main St., 1212 Main St., 1313 Main St., 1414 Main St., 1515 Main St., 1616 Main St., 1717 Main St., 1818 Main St., 1919 Main St., 2020 Main St., 2121 Main St., 2222 Main St., 2323 Main St., 2424 Main St., 2525 Main St., 2626 Main St., 2727 Main St., 2828 Main St., 2929 Main St., 3030 Main St., 3131 Main St., 3232 Main St., 3333 Main St., 3434 Main St., 3535 Main St., 3636 Main St., 3737 Main St., 3838 Main St., 3939 Main St., 4040 Main St., 4141 Main St., 4242 Main St., 4343 Main St., 4444 Main St., 4545 Main St., 4646 Main St., 4747 Main St., 4848 Main St., 4949 Main St., 5050 Main St., 5151 Main St., 5252 Main St., 5353 Main St., 5454 Main St., 5555 Main St., 5656 Main St., 5757 Main St., 5858 Main St., 5959 Main St., 6060 Main St., 6161 Main St., 6262 Main St., 6363 Main St., 6464 Main St., 6565 Main St., 6666 Main St., 6767 Main St., 6868 Main St., 6969 Main St., 7070 Main St., 7171 Main St., 7272 Main St., 7373 Main St., 7474 Main St., 7575 Main St., 7676 Main St., 7777 Main St., 7878 Main St., 7979 Main St., 8080 Main St., 8181 Main St., 8282 Main St., 8383 Main St., 8484 Main St., 8585 Main St., 8686 Main St., 8787 Main St., 8888 Main St., 8989 Main St., 9090 Main St., 9191 Main St., 9292 Main St., 9393 Main St., 9494 Main St., 9595 Main St., 9696 Main St., 9797 Main St., 9898 Main St., 9999 Main St.

S V M M A R I V M .

- 1 Peroratio ad Principem .
- 2 *A*uthoris fama o[mn]i bi nota, virtus celo recepta
commendatione non indiget .
- 3 Feudorum materia cōmendatione nec indiget.
- 4 Feudorum origo à Meliore repetita non mō-
lestetur .
- 5 Feudum hominis instar .
- 6 *A*ndreas de Isernia feudistarum *A*uriga,
Princeps, Rex .
- 7 Camerarij incredibiles pene labores enarrati;
ideoq; plurimum deferendum, nu. 12.
- 8 Pernius inter siculos doctor eximius.
- 9 Feudum mixtum non reperitur .
- 10 Feudum aut hereditarium, aut ex pacto;
imo omnia feuda ex pacto. nu. 13.
- 11 Sanguis regulatur à qualitate hereditaria .
- 14 Feudum ex pacto quod?
- 15 Feudum simpliciter concessum esse ex pacto.
- 16 *A*lexandri error detegitur .
- 17 *C*apicius *A*lexandri auctoritate deceptus .

A

18 *Suo-*

- 18 *Suorum appellatione veniunt filij, vel descendentes.*
- 19 *In Regno feuda præsuntur hereditaria.*
- 20 *Feudum hereditarium quod?*
- 21 *Feudum pro se, & heredibus concessum est hereditarium, licet ficuli contradicant.*
- 22 *Andreas varijs in locis explicatus.*
- 23 *Lombardi, alijq; magnæ autoritatis Doctores in feudali materia delirarunt.*
- 24 *Cyro præsente digna Principe enarranda.*
- 25 *Imperialis dignitas magna.*
- 26 *Regalis dignitas iuregentium introducta.*
- 27 *Reges Sacrorum quoque potestatem habebant.*
- 28 *Secus post Saluatoris nostri aduentum.*
- 29 *Regibus successerunt Consules.*
- 30 *ij tamen Annales.*
- 31 *Regia dignitas temporis perpetuitate Imperatoria maior.*
- 32 *Regalis successio nullo gradu limitata.*
- 33 *Regia domo extincta quisquis est de illa familia succedit.*
- 34 *Antonius Faber commentatur.*
- 35 *Rex fortiora iura habet in Regno, quam Imperator in Imperio.*
- 36 *Imperator (Tutoris instar) dominiū nō habet.*
- 37 *Imperator Aeternus qualiter dicatur.*

- 38 *Imperator Mundi dominus quomodo accipiendum.*
- 39 *Dominium differt à Iurisdictione, ut à possessione.*
- 40 *Imperator Mundi dominus in uniuerso.*
- 41 *Tex. in l. prima, §. per hanc, ff. de rei vindic. declaratur.*
- 42 *Tex. in l. in rem actio, §. si quis rei, et §. sequenti à Camerario adductus interpretatus.*
- 43 *Imperatori ad proprium commodum attestati non est adhibenda fides.*
- 44 *In propria causa non iudicat.*
- 45 *Scipioni Africano ad proprium commodum attestanti non creditur.*
- 46 *Nec Summo Pontifici.*
- 47 *Nec homini eximia sanctitate conspicuo.*
- 48 *Propter meritum vite non est à communibus iuris regulis recedendum.*
- 49 *Verecundia est vitanda.*
- 50 *Verba narratiua non probant.*
- 51 *Verba per hyperbolem prolata non probant.*
- 52 *Verba per iactantiam prolata obligationem non inducunt.*
- 53 *Imperator mundi dominus improprie.*
- 54 *Maritus iuris fictione dotis dominus dicitur.*
- 55 *Verbum videtur improprietatem denotat.*

56. *Imperator, & maritus pari passu ambulant.*
57. *D. Be-ardinus Montalius Marchio Sancti Iuliani commendatur.*
58. *Imperator iter tuum tenere debet.*
59. *Imperator Pralato usufructuario, vel usufruario comparandus.*
60. *Iacobus de Bluiso declaratur.*
61. *Imperator alienare non potest.*
62. *Nec Pralatus, nec Summus Pontifex.*
63. *Tutor alienare non potest.*
64. *Pralatus rem semel alienatam alienare potest.*
65. *Tutor feudum ob lineam finitam pupillo reuersum pupilli accedente consensu reinfeudare potest, declaratum tamen ut nu. 67.*
66. *Imperator pariter talia concedere potest etiam si essent magni momenti.*
68. *Imperator in articulo mortis disponere nequit.*
69. *Idem de Tutore refertur.*
70. *Bart. doctrina declaratur.*
71. *Abb Seraphinus, & Mastrillus ab Autbo-
re commendati.*
72. *Argumentum ab Imperatore ad Regem ne-
gatiue non valet.*
73. *Regnum ad posteros iure hereditario transit.*

E Vit in more positum, insti-
tutoque oratorum, per in-
certum orationis iter vela
daturi, quo facilius scyllæ a-
rabiam, & infames inuidiæ scopulos
euitarent; reducem cursum à dexteri
alicuius numinis laudibus, & precatio-
ne auspicari. Quod fauente Te, Te au-
spice Excellētissime Princeps, cui ex vo-
to sælicius eueniret hodierna die, quā
mibi? auspice inquam Te, quem si tem-
porum iniuria priscae ætati cōcessisset,
primum Te inter Heroum, & Semo-
num suorum numerum adscripsisset.
Quæ Romana Respublica maioribus
Tuis erexisset trophæa? si vidisset, Bri-
tanicam illam pestem Gentilitia Tua
virtute, non face, & ferro; sed Orni, &
Agamontis Comitum sanguine fuisse
suffocatā. Si vidisset in bello toties vnus
fortitudine, & constantia Ghisæ, Sasso-
niæ, Asiæ Duces, Italia tota reuiuiscen-
te, & plaudente secundo Marte supe-
ratos? suspexisset profecto illa, mutata
tem-

temporum serie Caroli V. Philippi II.
 erga maiores Tuos beneuolentiam, &
 illorum difficillimis Regni temporibus
 extincto etiam Sebastiani Lusitani
 Regis filio sinceram fidem. Oratores
 illi non à Cæsaris, & Traiani laudibus,
 & precatione, sed à Tui auspicio, & cō
 mendatione, qui Traiani pietatem, qui
 Cæsaris humanitatem superaues, du-
 xissent exordia. Quam prædicarent de
 Te in serijs rebus comitatem, indifficil
 limis cunctationem; in aduersis con-
 stantiam, in prosperis temperantiam,
 in regendo æquitatem, in agendo de-
 xteritatem, in puniendo clementiam,
 Tuorum morum grauitatem, pruden-
 tiam, animi modum, religionis sollicitu-
 dinem? imo vt verum fatear Excellen-
 tissime Princeps, hoc vnum videtur,
 Tuæ, & maiorum Tuorum defuisse
 fortunæ, quod Romana virtus Roma-
 nos desideret oratores. Sed hoc ipsum
 Tuæ virtuti adscribatur, vana enim, &
 otiosa essent Poetarum lumina, verbo-
 rum

rum apparatus, orationis ornamenta, eloquentiæ vires, vbi ipsi parietes industria Tua, & liberalitate, maiorū Tuorum præclaris facinoribus insigniti, vbi hæc ipsa tecta vrbis monumenta virorum fortium pro se, pro illis, imò pro me perorant.

Quis Illustrem desideret Oratoris laudem, ad Tuæ virtutis præconia? vbi ad solum Tuum nomen triumphat oratio, vbi plaudente fama, annuente gloria, tuta iam à temporū inuidia Tua facta, posterorum memoria ad immortalitatem nominis, ad lucem clarissimā transcribet æternitatis; sed quoniam hæc, vt luce ipsa sunt clariora, ita sunt dictu difficillima Tymātis industriam imitatus, quod linguæ patricillo explicare non valeo, silentij velo cōtegā.

2 An forte alius ex sui commendatione, qua sibi conciliet Auditorum animos sumet initia? id ego non faciam, apud conciuēs meos dicturus, quorum erga me beneuolentia diuturno forēsi pul-

pulvere, & senili labore conciliata, tandem aliquando appetiuit lucem.

- 3 Sed fortè hoc erit consilium? rem ipsam, de qua sum dicturus ad ipsum orationis vestibulum collocare, vt vel ex illius aspectu perspicacissimi Auditores intelligant, ad lucrum vtlius, ad commendationem aptius, ad necessitatem accomodatius, tantæ rei grauitate, & beneficentia nihil vnquam in hominū animos incidisse. Vel modo feudorum repetendo ab origine iuuabit illorum referre annales? iuxta Gaij Iuris Consulti celeberrimi præceptū in *l. 1 ff. de origine iuris*.
- 4 Minimè faciā: hæc enim ipsa, vel suo sunt patefacta colore, vel in eodem hoc virtutum sacrario non multis ab hinc mensibus tanta fuerunt doctrina, & eloquentia initiata, vt meam modo tenuitatem dicendi reformident.

Tum quid? difficilima feudorū quæ sita, & Gordiano illo modo implicatio-
fa explicarem? facerem hoc libentius, nisi temporis legi, & brevis horæ spatio

tion non essem astrictus.

Cæterum amicorum desiderium inardescibat, vt feudi cognitionem aliquā traderem, sed illorum voto satisfacisē
 5 fatius si dicerem feudū esse instar hominis *glos. in Const. Consuetudinem prauam, sub rubr. de rei act.* inquiring esse hominē mutum, & licet mutus sit, ipso tamen facto loquitur, *l. de quibus 13. in fi. ff. de leg. l. Paulus ff. rem rat. hab.* corpus enim feudi auocat ad se membra male alienata, vt eadem *glos. tradit*; sed loquitur ex persona domini reuocantis, & manibus apprehendentis cum non ipsi homini, sed feudo sententia feratur, *glo. singul. in l. qui aliena 33. §. fin. ff. de negot. gest. & glosa in eadem Const.* pedes quoq; habet, & ambulat ex sui natura ad descēdētes ex corpore. *c. 1. §. & si clientulus de alien. feud. pat.* & ad instar hominis crescit. *c. 1. §. si quis de manso de controu. inuest.* & quemadmodum homo vestitur, sic feudū quoq; vestitur. *Bal. in l. 1. n. 4. vers. Et sicut vestitur, ff. de rer. diuis. & q*

11

B

acce-

accedit idem corpus iudicatur, ita vt noua inuestitura opus non sit. *l. cū post. 70 §. gener. ff. de iur. dot. l. etiam 8 G. eod. Andr. eo. go conf. 39. n. 8. eo. 9.* tandem moritur, & vnde exiuit redit, vel ob culpā in dominum, vel ob lineæ defectum, in *tit. quib. mod. feud. amit. per totum c. 1. §. quin etiam in fi. Episcopum, vel Abbat.* ita vt nec feudī nomen retineat, cum feudum sit seruitus, & res sua nemini seruiat. *l. uti frui 5. ff. si usufr. pet. l. in re cōmuni 2 §. ff. de ser. urb. præd. declarat Andr. (ad quem sæpe confugimus) in tit. ex quib. caus. feud. amit. nu. 13.* inquit, si Rex feudum sibi deuolutum iterum concedat, non censi in feudum, sed in alodium concessisse, ibiq; add. simill. congerunt; sed hæc ioci causa.

Vastum igitur hoc mare aggressuri, in cuius gurgite apparēt rari nantes, vt *Camerarius* testatur in eius percelebri respōso post *Cannet.* opus impræfso in *princ. col. 2. fol. 353.* oratorum Principis ad amicum scribentis mihi moni-

tā

tu suadebam agendum cautius, vbique
diffusis scopulis, procelloso minitante
gurgite; quod fecisse me profecto, ani-
mo induxeram, si Te auspice Excell.
Princeps felici Castore, *Iserniense* Duce,
& naui clauum tenente, *Camerarij* af-
flatu repletis velis, *Noftratum* remis ad-
iuta naui, rudi etiam *Exteriorum* intus
veluti faxorum supposita ope, dubiæ
me nauigationi committerem, ete-
nim, qui ab hac itineris forma deuiarūt,
vel in scopulos obruti, miserum fecere
naufragium, vel feudorum fidelitate,
(vnde feudum dicitur) ignorata in infi-
delium manus inciderunt: Quis enim
eos euadere potuisset ANDREA
6 opem non ferente, quæ iure alij *Aurigæ*,
alij *Principem*, alij vero *Regem Feudistarū*
appellant, *Loffred. cons. 1. num. 207.* & in
hoc præcipuè Regno *Euangelistam* no-
minari testatur *Grammat. voto 32. r. u. 6.*
quorum meminit, *Hartman. Pistor. qq. iu-*
ris lib. 2. par. 1. q. 1. n. 82. & *Camer.* in eius
dialogo post *Cannetij* opus impræfso,
B 2 fol.

- 18 *Suorum appellatione veniunt filij, vel descendentes.*
- 19 *In Regno feuda præsuntur hereditaria.*
- 20 *Feudum hereditarium quod?*
- 21 *Feudum pro se, & heredibus concessum est hereditarium, licet ficuli contradicant.*
- 22 *Andreas varijs in locis explicatus.*
- 23 *Lombardi, alijq; magnæ autoritatis Doctores in feudali materia delirarunt.*
- 24 *Cyro præsente digna Principe enarranda.*
- 25 *Imperialis dignitas magna.*
- 26 *Regalis dignitas iuregentium introducta.*
- 27 *Reges Sacrorum quoque potestatem habebant.*
- 28 *Secus post Salvatoris nostri aduentum.*
- 29 *Regibus successerunt Consules.*
- 30 *ij tamen Annales.*
- 31 *Regia dignitas temporis perpetuitate Imperatoria maior.*
- 32 *Regalis successio nullo gradu limitata.*
- 33 *Regia domo extincta quisquis est de illa familia succedit.*
- 34 *Antonius Faber commendatur.*
- 35 *Rex fortiora iura habet in Regno, quam Imperator in Imperio.*
- 36 *Imperator (Tutoris instar) dominiū nō habet.*
- 37 *Imperator Aeternus qualiter dicatur.*

- 38 *Imperator Mundi dominus quomodo accipiendum.*
- 39 *Dominium differt à Iurisdictione, ut à possessione.*
- 40 *Imperator Mundi dominus in uniuerso.*
- 41 *Tex. in l. prima, §. per hanc, ff. de rei vindic. declaratur.*
- 42 *Tex. in l. in rem actio, §. si quis rei, et §. sequenti à Camerario adductus interpretatus.*
- 43 *Imperatori ad proprium commodum attestati non est adhibenda fides.*
- 44 *In propria causa non iudicat.*
- 45 *Scipioni Africano ad proprium commodum attestanti non creditur.*
- 46 *Nec Summo Pontifici.*
- 47 *Nec homini eximia sanctitate conspicuo.*
- 48 *Propter meritum vitæ non est à communibus iuris regulis recedendum.*
- 49 *Verecundia est vitanda.*
- 50 *Verba narratiua non probant.*
- 51 *Verba per hyperbolem prolata non probant.*
- 52 *Verba per iactantiam prolata obligationem non inducunt.*
- 53 *Imperator mundi dominus improprie.*
- 54 *Maritus iuris fictione dotis dominus dicitur.*
- 55 *Verbum videtur impropriatatem denotat.*

56. Imperator, & maritus pari passu ambulant.
- 57 D. Be-ardinus Montalius Marchio Sancti Iuliani commendatur.
- 58 Imperator iter tuum tenere debet.
- 59 Imperator Pralato vsufructuario, vel vsuario comparandus.
- 60 Iacobus de Beluisu declaratur.
- 61 Imperator d. nare non potest.
- 62 Nec Pralatus, nec Summus Pontifex.
- 63 Tutor alienare non potest.
- 64 Pralatus rem semel alienatā alienare potest.
- 65 Tutor feudum ob lineam finitam pupillo reuersū pupilli accedente consensu reinfeudare potest, declarata tamen ut nu. 67.
- 66 Imperator pariter talia concedere potest etiam si essent magni momenti.
- 68 Imperator in articulo mortis disponere nequit.
- 69 Idem de Tutore refertur.
- 70 Bart. doctrina declaratur.
- 71 Abb Serapbinus, & Mastrillus ab Authore emendati.
- 72 Argumentum ab Imperatore ad Regem negatiue non valet.
- 73 Regnū ad posteros iure hereditario transit.

Erit in more positum, insti-
 tutoque oratorum, per in-
 certum orationis iter vela
 daturi, quo facilius scyllæ a-
 rabiem, & infames inuidiæ scopulos
 euitarent; reducem cursum à dexteri
 alicuius numinis laudibus, & precatio-
 ne auspiciari. Quod fauente Te, Te au-
 spice Excellētissime Princeps, cui ex vo-
 to fælicius eueniret hodierna die, quā
 mihi? auspice inquam Te, quem si tem-
 porum iniuria priscae ætati cōcessisset,
 primum Te inter Heroum, & Semo-
 num suorum numerum adscripsisset.
 Quæ Romana Respublica maioribus
 Tuis erexisset trophæa? si vidisset, Bri-
 tanicam illam pestem Gentilitia Tua
 virtute, non face, & ferro; sed Orni, &
 Agamontis Comitum sanguine fuisse
 suffocatā. Si vidisset in bello toties vnus
 fortitudine, & constantia Ghisæ, Sasso-
 niæ, Asiæ Duces, Italia tota reuiuiscen-
 te, & plaudente secundo Marte supe-
 ratos? suspexisset profecto illa, mutata
 tem-

temporum serie Caroli V. Philippi II. erga maiores Tuos beneuolentiam, & illorum difficillimis Regni temporibus extincto etiam Sebastiani Lusitani Regis filio sinceram fidem. Oratores illi non à Cæsaris, & Traiani laudibus, & precatione, sed à Tui auspicio, & cōmendatione, qui Traiani pietatem, qui Cæsaris humanitatem superaueris, duxissent exordia. Quam prædicarent de Te in serijs rebus comitatem, in difficillimis cunctationem, in aduersis constantiam, in prosperis temperantiam, in regendo æquitatem, in agendo dexteritatem, in puniendo clementiam, Tuorum morum grauitatem, prudentiam, animi modum, religionis sollicitudinem: imò vt verum fatear Excellentissime Princeps, hoc vnum videtur, Tuæ, & maiorum Tuorum defuisse fortunæ, quod Romana virtus Romanos desideret oratores. Sed hoc ipsum Tuæ virtuti adscribatur, vana enim, & otiosa essent Poetarum lumina, verborum

rum apparatus, orationis ornamenta, eloquentiæ vires, vbi ipsi parietes industria Tua, & liberalitate, maiorū Tuorum præclaris facinoribus insigniti, vbi hæc ipsa tecta vrbis monumenta virorum fortium pro se, pro illis, imò pro me perorant.

Quis Illustrem desideret Oratoris laudem, ad Tuæ virtutis præconia? vbi ad solum Tuum nomen triumphat oratio, vbi plaudente fama, annuente gloria, tuta iam à temporū inuidia Tua facta, posterorum memoria ad immortalitatem nominis, ad lucem clarissimā transcribet æternitatis; sed quoniam hæc, vt luce ipsa sunt clariora, ita sunt dictu difficillima Tymātis industriam imitatus, quod linguæ patricillo explicare non valeo, silentij velo cōtegā.

- 2 An forte alius ex sui commendatione, qua sibi conciliet Auditorum animos sumet initia? id ego non faciam, apud conciuēs meos dicturus, quorum erga me beneuolentia diuturno forēsi pul-

tionem non essem astrictus.

Ceterum amicorum desiderium inardescibat, ut feudi cognitionem aliquā traderem, sed illorum voto satisfacisse
 5 fatius si dicerem feudū esse instar hominis *glos. in Const. Consuetudinem prauam, sub rubr. de rei act.* inquit esse hominē mutum, & licet mutus sit, ipso tamen facto loquitur, *l. de quibus 13. in fi. ff. de leg. l. Paulus ff. rem rat. hab.* corpus enim feudi auocat ad se membra male alienata, ut eadem *glos. tradit*; sed loquitur ex persona domini reuocantis, & manibus apprehendentis cum non ipsi homini, sed feudo sententia feratur, *glo. singul. in l. qui aliena 33. §. fin. ff. de negot. gest. & glosa in eadem Constit.* pedes quoque habet, & ambulat ex sui natura ad descēdētes ex corpore. *c. 1. §. & si clientulus de alien. feud. pat.* & ad instar hominis crescit. *c. 1. §. si quis de manso de controu. inuest.* & quemadmodum homo vestitur, sic feudū quoque vestitur. *Bal. in l. 1. n. 4. vers. Et sicut vestitur, ff. de rer. diuis. & q*

i

B

acce-

accedit idem corpus iudicatur, ita vt noua inuestitura opus non sit. *l. cū post. 70 §. gener. ff. de iur. dot. l. etiam 8 G. eod. Andr. c. 90 conf. 39. n. 8. c. 9. tandem moritur, & vnde exiuit redit, vel ob culpā in dominum, vel ob lineæ defectum, in tit. quib. mod. feud. amit. per totum c. 1. §. quin etiam in fi. Episcopum, vel Abbat. ita vt nec feudū nomen retineat, cum feudum sit seruitus, & res sua nemini seruiat. *l. uti frui 5. ff. si usufr. pet. l. in re cōmuni 2 §. ff. de ser. urb. præd. declarat Andr. (ad quem sæpe confugimus) in tit. ex quib. caus. feud. amit. nu. 13. inquit, si Rex feudum sibi deuolutum iterum concedat, non censi in feudum, sed in alodium concessisse, ibiq; add. simill. congerunt; sed hæc ioci causa.**

Vastum igitur hoc mare aggressuri, in cuius gurgite apparēt rari nantes, vt *Camerarius* testatur in eius percelebri respōso post *Cannet.* opus impræfso in princ. col. 2. fol. 353. oratorum Principis ad amicum scribentis mihi moni-

tū

tu suadebam agendum cautius, vbique
diffusis scopulis, procelloso minitante
gurgite; quod fecisse me profecto, ani-
mo induxeram, si Te auspice Excell.
Princeps felici Castore, *Iserniense* Duce,
& naui clauum tenente, *Camerarij* af-
flatu repletis velis, *Noftratum* remis ad-
iuta naui, rudi etiam *Exteriorum* intus
veluti faxorum supposita ope, dubiæ
me nauigationi committerem, etc-
nim, qui ab hac itineris forma deuiarūt,
vel in scopulos obruti, miserum fecere
naufragium, vel feudorum fidelitate,
(vnde feudum dicitur) ignorata in infi-
delium manus inciderunt: Quis enim
eos euadere potuisset ANDREA

- 6 opem non ferente, quæ iure alij *Aurigæ*,
alij *Principem*, alij vero *Regem Feudistarū*
appellant, *Loffred. cons. 1. num. 207.* & in
hoc præcipuè Regno *Euangelistam* no-
minari testatur *Grammat. voto 32. r. u. 6.*
quorum meminit, *Hartman. Pistor. qq. iu-
ris lib. 2. par. 1. q. 1. n. 82.* & *Cam. er.* in eius
dialogo post *Cannetij* opus impræffo,

B 2 fol.

fol. 970. col. 1 in fin. inquit quemadmodū
testatur D. Thom. plus credendū Ma-
riæ veraci, quam turbæ Iudæorum
fallaci; ita plus credendum *Andrea*
veraci, quem velut *Euangelistam* in Re-
gno sequimur, in quo scientia feudal-
is viget, quam cæteris omnibus ei aduer-
santibus cuius meminit *Hartm. Pistor. lo-
co ante citat* ita ut soli *Andree* adhære-
dum aliorum delirijs posthabitis, qui
feudales terminos ignorarunt testatur
idem *Camer. præcit. responso fol. 372. col. 1.*
& ut unico verbo concludam, tanta
est huius viri Authoritas in Regno, ut
tantum quæramus an ille dixerit, nec
quærendum sit quare dixerit, idem
*Camer. in cap. Imperialem fol. 68. col. 4. in
fine.*

Cæterum cum non omnibus pateat adi-
tus ad *Andrea* opinionem assequendā
poterunt studiosi tyrones CAMERA-
7 RIVM adire, namque is eos ad ipsum
manuducet, etenim ad *Andrea* contex-
tum corrigendum, ut errores describē-
tium

tium pristinae veritati restitueret, ac ipsius mentem funditus percipiendâ trium annorum circulo, quasi in carceribus mancipatus singulis diebus sexdecim horarum spatio in Castro Petrae Pulcinæ huic rei operam nauauit, suæ actionis bonus testis in *cap. Imperialem, in §. præterea ducatus fol. 98. col. 2.* subdens, viginti quatuor annorum curriculo in hac Ciuitate magno stipendio conductum iura feudalia interpretatum, eodemq; tempore, vel Præsidentis, vel Conseruatoris generalis, vel Locumtenentis Regiæ Cameræ in feudalibus litibus dirimendis vacasse, illud perpetuo præ oculis habens vt *Iserniam* integrum, optimequè explicatum posteris tandem traderet; hætenus ille, quod iddem tradit in *præcitato responso fol. 360. col. 1. in fin. & 2. ibiq;* testatur etiam Togatos ipsum feudalia iura explicantem audiuisse, & doctissimum Cōsiliū iustitiæ eius libros vidisse, eiusq; labores minimè spreuisse.

Vbi

Vbi autem vtriusque authoritas deerit ad
VTRIVSQUE SICILIAE FEVDORVM INTERPRAETES recurrédū
 erit, qui rectè feuda intelligunt, illaq;
 callent, vt idem *Camer. testatur d. respon.*
in princip. col. 2. illosq; doctissimos affir-
 mat eod. in loco in fin. col. antepenult. & seq.
 8 inter Siculos autem *Doctorem eximium*
PERNVN inquit idem *Camer. in d. cap.*
Imperiali fol. 96. col. 3. in principio, licet re-
 centiores vltioris Siciliae Doctores
 taxet ipse in d. responso col. penul. inquiring
 illos à patribus vtriusque Siciliae apostata-
 rantes auditores esse debuisse, ea intel-
 ligendo si poterunt, quæ à maioribus
 nostris post multas vigilias optime di-
 gesta acceperunt, vt mundus iudicet;
 qui magistri, qui verò discipuli esse
 debeant.

Illud autem Iuniores monitos esse velim,
 ne ex generali citerioris Siciliae Inter-
 prætum approbatione in promptum
 incidant errorem, cauendum omnino
 ab ijs esse, dum tria feudorum genera
 con-

constituunt. *sex pacto; hereditarij; & Mix-*
 9 *ti.* Hoc enim vltimum delirium est, &
 ex eo multa deducunt ipsi contra iuris
 feudalis veros, & notissimos terminos;
 dicentes formulas illas inuestiturarum
 in quibus hæredes, & descendentes,
 vel primogeniti vocātur feudum mix-
 tum efficere, cum vtraq; qualitas con-
 currat. Apostatantes sunt *Pernus consf.*
7. col. 3. in fine vers. adde quod hæc forma cōf.
22. in principio, Cumia in prælud. cap. si Ali-
quem, num. 268. & 272. cum sequent. &
288. late Pinell. in l. 1. par. 3. num. 89. vers.
sed in hac specie. C. de bon. mater. Io. Borcholt.
cap. 4. de diuis. feud num. 18. vers. feudum
mixtum appellatur, & alij alibi. Hæc au-
 tem opinio quam sit à veritate aliena
 ex eo apparebit, quod apud omnes an-
 10 tiquos feuda, vel familiaria dicuntur
 hoc est ex pacto, & prouidentia; vel
 hæreditaria *l. familiaria sepulchra. §. ff. de*
relig. & sumpt. fun. l. ius sepulchri 13. C. eodē.
& per Andr. post Arduzonem in cap. 1. de suc-
cess. feud. & alibi. & vbiq; heredita-
 ria

ria qualitas exprimitur illa præualet,
& efficitur de substantia ipsius feudi,
ac ipsius natura alteratur, *cap. Imperia!e*

1. *de feud. non habent. propr. nat. & sanguis*

11 regulatur à qualitate hereditaria, vt
late explicat *Camer. in d. S. præterea duca-*
tus fol. 96 col. 1. lit. E. & col. seq. & in cap. 1.

par. 1. num. 48. & q. 1. num. 22. an Agnat.

cuius opinioni plurimū in feudali ma-

12 teria deferendum; non autem ijs qui

vix primis labijs illam degustarunt pe-

cuniam nō veritatem pro obiecto ha-

bentes, causæ inferuientes, vt inquit

Hartm. Pistor. d. lib. 2. part. 1. q. 1. num. 57

vers. & sane fol. 45 & Camer. sequitur Cu-

mias loco præcit. num. 290. 299. 303. vers.

& fuit propria 306. vers. non obstat. Paris

conf. 23. num. 163. in fine, & nu. 166. vers.

non illud vol. 1. Camillus de Curte in diuerso-

rio S. multoties, n. 54. vers. sed quidquid prædi-

cti. & saltem effectu iudicandum here-

ditatium, & in eo leges de heredita-

rio loquentes esse applicandas tradit

Cumias loco præcit. num. 272. 284. 293. &

312. ibi nos effectū hereditarium vocamus, ut omnes communiter vocant, idemq; tradit Hartm. Pistor. qq. iuris. lib. 1. par. 1. q. 1. n. 47. vers. de quo virum, & nu. 96.

- 13 Imo omnia feuda ex pacto, & prouidentia dicuntur; etiam, quæ qualitatem expressā habent hereditariā vt per Andr. in cyp 1. de natura success. feudi col. 3. vel omnia feuda ex prouidentia dantis, & pacto 1. acquirentis adueniunt; quædam tamen absq; qualitate hereditaria, quædam verò, quæ hereditariā habent qualitatem, ita clarius idem Andr. in cap. 1. col. 1. vers. secus si esset feudū hereditarium da alien. feud. paterni. Pernus, in 2. notab. in princ. fol. 27. & Camer. plurib. in locis in addit. ad Andr. relatis in vers. ex prouidentia, quibus accedunt idem Camer. in cap. 1. §. quero 1. num. 21. & infra an agnatus, post Minadoi opus. Camer. idem post Cannetij opus in dialogo inter Cannetium & Camer. col. 3. in princip. fol. 355. & fol. 357. col. 1. ibi Magnus feudista. & Regens Villanis pariter post Cannetij repetiti. qui in eadem causa cum Camerario consuluit,

G in

*in eius responso num. 27. fol. 351. post Lof-
fredum conf. 1. num. 192. circa medium Can.
net. in repetitione cap. volentes, §. consequen-
ter. num. 9. fol. 45. & §. sed necessario num.
62. & 63. Hartm. Pistor. qq. iuris lib. 2.
par. 1. q. 1. num. 12. & infra, Regens de Cur-
te in diuersorio feudorum, §. multoties num. 4.
& infra, quod sentiunt omnes (licet
non ita explicant) relati per Pinellum
in l. j. par. 3. num. 84. in principio de bonis
maternis, & paulo infra versic. ultra quos
licet non in omnibus se conformem
reddat.*

Feudum ex pacto, & prouidentia (iuxta no-
menclaturum magistraliter à DD. ad-
inuentam) dicitur ubi concessio facta
est pro recipiente, eiusq; descendenti-
bus, seu liberis, nulla facta heredis mē-
14 tione; tunc enim veniunt successores
ex propria persona ex prouidentia
dantis, & ex pacto concedentis *Andr.
in d. cap. 1. num. 6. in fine, & num. 7. vers.
si vero sit datum de success. feud. in cap. 1. in
princ. vers. hæc sūt verba magistralia an agnat.
in cap.*

in cap. 1. num. x. in princ. ubi add. in vers.
 cum patronus de alien. feud. pater. Ex quibus
 causis feud. amitt. num. 9. circa med. Guliel.
 de Pern. in 4. not. col. 2. vers. circa cap. 1. &
 col. 3. vers. ubi autem, Petr. de Greg. Sicul.
 de concess. feud. par. 2. q. 8. col. 1. & 2. ex-
 plicat latè Camer. in c. Imperialem fol. 94.
 col. 3. lit. M. & infra & ad nauseam vsq;
 loca recenset Regens de Curt. loc. præcit. n.
 7. vers. de feudo vero ex pacto, & Arius Pi-
 nell. d. par. 3. num. 84. inquires omnium
 in hoc esse cōcordem opinionem, sub-
 dens hanc differentiam colligi ex l. 5.
 ff. de relig. & sumpt. fun. quem tex. in ma-
 teria feudorum debuissent (inquit ip-
 se) doct. expendere, sed eius meminit
 Pern. in 4. notab. feud. col. 8. in fin. vers. Itē
 Iure communi, cui concordat tex. in l. Ius
 sepulchri 13. C. eod. tit. quem tex. pariter à
 Perno Doctore eximio testatur Camer. ha-
 buisse in c. Imperialem fol. 96. colum. 3. in
 princip.

Item feudum simpliciter alicui cōcessum,
 nulla descendantium, vel hæredum

15 habita mentione, erit feudum ex pacto, & providentia iudicandum, intelligitur. n. facta cōcesio, put ius intelligit l. si cui 9. ff. de seruit. l. quāquam 62. ff. de ritu nupt. iuncto cap. 1. §. Et si libellum de alienat. feud. ita apertè sentit Andr. in cap. 1. nu. 8. vers. hoc. ergo qui succ. ten. il 1. Et in cap. 1. num. 9. vers. simile dicunt, Et nu. xj. ex quibus caus. feud amitt. ibique Affl. nu. 277. vers. quia ad hoc late Camer. in cap. 1. in prin. in secunda opposit. num. 32. an agnat. fol. 369 Et in dialogo inter Camer. Et Pisanell. post Cannetij opus impresso fol. 386. col. 2. vers. Rursum, quia Hartm. Pistor. d. lib. 2. part. 1 q. 1. post num. 15. Et nu. 75. Et sequent Et add. ad Andr. in d. cap. 1. num. xj. ex quibus causis in verbo heredibus; idemque post multa firmat Loffred. consil. j. num. 100. 127. Et num. 211. vers. quam conclusionem, Minad: cons. x. num. 8. Et infra, Couar. variar. resol. lib. 2. cap. 18. num. 4. vers. 5. deducitur, & latissimè iuribus, rationibus, & auctoritatibus comprobatur Cacher. decis. 161 nu. 3. vers. sed quid si dictum, Et infra.

Hinc

Hinc constat errore lapsum *Alex. consil.*
26. pōderatis bis col. 2. vers. tñ premiffis vol. 5

16 dum firmat feudum concessum Titio,
 & suis, esse iudicandum hæreditarium;
 cum in dubio (inquit) non apparente
 inuestitura, vel quæ simpliciter de re-
 cipiente loquitur, non expresse an li-
 beris, & hæredibus, cenferi pro hære-
 dibus receptum, vt *ibi nu. 3. & seq.* Eius
 enim ratio contrarium probat, sicq;
 propria colluctatione prosternitur, nā
 imo vbi neutrum est expræssum, cum
 cesset contrahentium dispositio, ad
 legem feudalem recurrendum erit,
d. l. si cui 9. & l. quamquam 62. & cap. 1 de
feud. cogn. quæ lex non hæredes, sed de-
 scendētes vocat. *d. cap. 1. §. & si libellum,*
 & declarāt Doct. superius relati p̄cipuē
Camer. post Andr. & alios in d. c. 1. an agnat.
in princ. num. 32. & infra.

Item cū verbū illud *suis* æquiuocum sit,
 possitq; tam ad descendentes, quam ad
 hæredes referri, vt ipse *Alex.* fatetur
consil. 2. in fin. cum ex natura feudi, ad de-
 scen.

scendentes masculos transeat. d. 6. *ex*
si clientulus cum concor. de quibus inferius;
 actus erit in dubio iudicandus secundū
 eius naturam, quæ in omnibus contra-
 ctibus inest not. in *l. pacta cōuenta* 72. ff. de
contrah. empt. c. 1. *ubi doct.* de feud. non ha-
 bente propriam nat. feud. Imo fatentur fe-
 re omnes ad erigendum feudum hæ-
 reditarium, requiri expræssionem hæ-
 reditariæ qualitatis, ut per *Andr.* in d.
cap. 1. num. 7. ibi nō dixit hæredibus de
success. feud. quæ hic omiſſa apparet,
 & *Alexandri* autoritate deceptus; idē
 17 firmavit *Capy.* in *inuest.* in *vers. heredita-*
rium col. 3. vers. conclusio 2. fol. 235. & pa-
 riter cauendum à *Pinell.* in d. l. 1. par. 3.
num. 90. vers. ex eis. qui omiſſo *Alex.*
 alium citat. *conf. 3.* qui non de feudo, sed
 de hæreditate agit, quæ dubio procul
 iure naturali defertur *l. hereditas.* ff.
de verb. sign. nec id de quo agimus tra-
 ctat, & quod appellatione suorum ve-
 18 niant filij, seu descendentes tradit
Guid. Pap. conf. 133. Ant. Patbod. col. 1.
vers.

vers. & credo, idem q; sent. t. Deti. conf. 277.
in casu proposito col. 1. vers. nam licet ipsa, &
iterum conf. 252. Proponitur col. 3. vers. nā
licet sui, inquiring accipi pro filijs, seu li-
beris, licet utrobique eundem Alex.
eod. loco citet, & nec cōtrariū inquit idē
Deti. consil. 216. in casu proposito in fine.
 dum affirmat esse intelligendum de fi-
 lijs, & descendantibus ipsorum filio-
 rum, hoc autem verbum hæredum
 refertur ad primos filios, qui erant hæ-
 redes, non autem, quod ipsorum filij
 vocentur cum qualitate hæreditaria,
 sed cum variè verbum hoc accipitur,
 vel ex subiecta materia, vel loci, vel di-
 sponentis consuetudine interpretatio
 sumenda erit, ut per *Imol. conf. 21. Rub.*
Alexandrin. conf. 8. n. 9. Crau. conf. 22. col. 1.
conf. 552. num. 4. vol. 3. & latius conf. 570.
num. 1. uol. 4. ideoq; cum in feudali ma-
teria versetur, de descendantibus haud
dubiè erit intelligendū ex præmissis, &
Guid. Papa q. 230. vers. si enim esset, & idem
Alex. præcit. conf. 26. post num. 3. ibi intelli-
 gendo

gendo de hæredibus, idest descendentibus secundum, quod est de natura feudi *Mart. Laud. in c. 1. §. hoc quoque num. 29. de succ. feud. late probat Camer. in c. 1. in princ. num. 32. & 37. an agnat. & nuncupatim Alex. opinionem improbat Hartm. d. lib. 2. tom. 1. q. 1. n. 22. post hæc scripta uisus.*

In hoc autem Regno Neapolitano ex cõmuni inuestiturarum formula, ac attempta etiam totius Regni natura hæreditaria feuda præsumuntur secundũ *Napod. in Conf. & si testator nu. 8. uers. præterea hodie ibique longa add. Andr. de alien. feud. pat. in fin. Pisanell. in resp. post Cannet. num. 18. ibi semper enim Camer. in c. 1. par. ult. nu. 146. an agnat. Minad. conf. 10. nu. 7. & Reg. de Curt. loc. præcit. num. 11. & nouissimè D. Reg. Montoya de Cardona, in eius nuper edito famigerato responso in causa successioneis status Bisiniani pro Captolico inuictõq; Philippo III. Hispaniarum Regen. .*

Hæreditarium verò feudum dicitur, ubi in inuestitura hereditaria qualitas fuerit

rit

rit expressa, sub quavis alia verborum formula fuerit concepta, semper enim hæreditarium dicitur *Andr. in d. cap. 1. nu. 7. de success. feud. in cap. 1. in prin. an agnat, & in cap. 1. col. 1. de alien. feud. pat. & latissimè congerit add. ad Andr. in d. cap. 1. de success. feud. num. 7. in vers. tibi, & heredibus, Regens de Curt. in diuers. nu. 48. & 56. Regens de Pont. de potest. Proreg. sub rubr. de refus. feud. §. 10. num. 10. vers. ita quod semper, latè *Surd. conf. 305. num. 29. vol. 3. Hartm. Pist. lib. 2. part. 1. quest. 1. nu. 44. & quest. 3. nu. 26. num. 30. 39. & seq.**

Quod verum est etiam si expressum fuerit concessionem fieri recipienti pro se, & heredibus ex corpore legitimè descendentib. adhuc enim cum qualitate hæreditaria descendentes vocati censentur *Andr. in d. cap. 1. num. 9. vers. sed quid de alien. feud. pat. Afflict. inquit ita sæpius iudicatum, & plures refert Regni peritos firmasse decis. 140. & decis. 195. pist. num. 7. Lessred. conf. 1. num. 26. cum pluribus seq. Frecc. de subfeud. lib. 3. sub tit. de different. inter feuda ex pa-*

D

Flo,

Ho, & hereditario differentia 16 postnum. 3.
 col. 2. Thom. de Mar. de feud. tit. de feud. here-
 ditario nu. 28. Capi. in inuest. in ver. & filijs,
 & heredibus, & in vers. hereditarium con-
 clus. 1 fol. 234. & hanc esse communem,
 Feudistarum opinionem, quicquid Ci-
 uilistæ dixerint, & secundum eam pro-
 nunciatum refert D. de Franch. decis. 387.
 nu. 3. & D. de Curt. loc. præcit. nu. 52. latissi-
 mē congerit Cum in prælud. cap. si aliquem
 num. 281. vers. & hanc opinionem, & infra
 Paris. cons. 23 num. 164. cum seq. volum. 1.
 Quamuis non me lateat satis contro-
 uersam esse (saltem apud externos) opi-
 nionem, vt latè recenset Pinell. in d. l. 1.
 par. 3. nu. 87. vers. ex qua concordia Cannet. in
 cap. volentes §. sed magna nu. 57. sed frustra
 dubitant.

Item hereditarium erit feudum vbi fue-
 rit concessum Titio, & heredibus ita ta-
 men, quod viuatur Iure francorum,
 quamuis apud Siculos magis comunis
 videatur opinio, vt ex hac clausula feu-
 dum dicatur ex pacto, & prouidentia
 sim-

simpliciter, vt latè post alios defendit
 Cannet. in d. cap. volentes in §. sed magna fuit
 olim fol. 54. & seq. Petrus Gregor. Siculus de
 concess. feud. par. 2. quæst. 8 n. 8. Cumias. in re-
 pe. cap. si aliquem in prælud. num. 254. & alij
 alibi citantes præcipuè Andream in cap. Im-
 perialem §. præterea ducatus num. 38. vers. sed
 si dicatur de prohib. feud. alien. per Feder. in c.
 omnes filij num. 2. vers. item si vassallus si de
 feud. contr. in cap. 1. §. hoc quoq; num. 8. de suc-
 cess. feud. quem eo loci refert Pern. conf. 12.
 col. 10. vers. Quinimo Andr. & conf. 18. col.
 2. in fin. vers. Quinimo dicit, quæ loca re-
 censet (licet corrupto numero) Petr.
 Greg. loc. præcit. nu. 10. in fin.

Sed quicquid illi asserant communis est
 præcipuè in hoc Regno feudistarum
 opinio, vt non obstante clausula iuris
 francorum, feudum alicui pro se, & hæ-
 redibus concessum propter huius notu-
 læ adiectionem hæreditarium dicatur,
 cum nihil repugnet feudum primoge-
 nito deferri, & tamen illud cum quali-
 tate hæreditaria acquiri, prout vltra

Siculos , qui hanc firmarunt opinio-
nem, quos recenset *Cannet. in d. §. sed ma-*
gna fuit col. 1. 2. & 3. fol. 54. firmant etiam
addentes ad Andr. in d. §. omnes filij in vers 2.
dicentes ita pluries iudicatum vidisse,
in præcedenti casu *Afflict. & de Franch-*
testantur, qui ab isto in nihilo, differt, &
idem *Cannet. in uitis dentibus fateri co-*
gitur in d. §. sed magna num. 57. licet, & il-
lâ frustra falsam asserat, idemq; firmat
Regens de Curt. d. diuers. in §. multotiens num.
52. & Regens de Pont. d. tit. de refut. feud §.
10. nu. 8. & infra, & nu. 17. inquiring con-
trariam opinionem cōmuniter in Re-
gno improbari.

Nec *Andrea* autoritas præmissis obstat,
qui semper affirmavit feudum hære-
ditarium dici, ubi hæredis mentio in
concessione habita fuit, ut in *d. §. hoc quo-*
que nu. 7. in d. cap. 1. an agnat. & alibi.

Nec contrarium inquit in locis ex aduer-
22 so citatis, nam in *§. præterea nu. 38.* verba
illa referuntur ad præcedentia ibi *con-*
cessum Titio, & liberis, quod autem sequi-
tur

tur sub parenthesi includitur, vt rectè ibi *additio* animaduertit in *verb. sed si dicatur col. 2. in princ.* quod clarum videtur dum subdit *Andr.* quod est ex pacto, & prouidentia secundum *Pile*, & *Bulg.* vt dictum est *supra an agnat.* ibi autem in princ. expressè loquitur de feudo concessio alicui, & liberis suis.

Quod autem inquit in *S. omnes filij* pariter nihil ad rem facit; primo, quia nihil dicit an fuerit feudum concessum cum qualitate hæreditaria, de quo nos disputamus, & in dubio qualitas hæc non præsumitur, vt superius diximus, secundo, quia quod dicit non posse eo casu feudum dare secundogenito, hoc verum est etiam in feudo hæreditario, vocatur enim primogenitus ex pacto, & prouidentia primi acquirentis, & concedentis, & contra voluntatem Domini aliquid absque assensu non disponit, etiam si feudum esset cum qualitate hæreditaria *cap. 1. ubi not. de success. feud.*

Nec

Nec aliud affirmat *Andr. in dict. §. hoc quoque num. 8.* nam pariter duobus præmissis modis resolvitur.

Sed non parum vagatus licet non extra rem; attamen ut vnde digressi sumus reuertamur, quid de cæteris Doctoribus sit sentiendum remanet indicandum.

Cætenorum itaque Doctorum opiniones
 23 præcipuè Lombardorū libenter omittemus, qui & si alioquin Doctissimi apparuerint in iure tamen feudali, plerumque adeo se expertes exhibuerunt, ut delirarent, ut *Camer. affirmat in d. cap. Imperialem fol. 95. colum. 4. in fin. & infra* subdens in *Alexandri*, & *Decij* Doctissimorum Iuriconsultorum responsis, innumeros errores apertissimè cerni, & idem *Camer. in præcit. resp. in prin. col. 2. ubi ne dum in Alexandrum, & Decium, sed in Iasonem, Albertum, Brunum, & alios, acriter inuehit, & ibidem fol. 370. col. 1. imo, & Baldum* legistarum, facilè Principem palam errasse ostendit, tum in *præcit. resp.*

resp. fol. 37 r. tum etiam in d. cap. Imperialem
fol. 96. col. 1. in prin. vbi toto Cælo errasse
affirmat.

Hæc ad totius feudalis materiæ intelli-
gentiam præfari necessum fuit, Ex qui-
bus satis constare censeo nos vastum
feudorum ptlagū nauigantes *Iscarniense*
Duce, naus clauum tenente *Camerarij*
Afflatu turgentibus velis feudistarum
vtriusque Siciliæ remis quandoque ad-
iutos ad portum facile peruenturos.

At vero vnde initium hodierno die sumā
ego plane sic sentio Xenofontis mihi
inhærendum esse præceptis dicere so-
24 liti præsentē Cyro non nisi digna
Principe facta enarranda, ne vano, &
futili labore otiosus illius videatur af-
pectus; huic ergo consilio mihi inhæ-
rendum putavi, vt præsentē Te Regio
genere, animo, ac munere Regio ap-
tus Tuæ dignitati campus aperiatur si
de Regalibus tantum prima hæc no-
stra futura sit disputatio.

Rega-

Regalis siquidem dignitas adeo sublimi
 in loco posita est, vt quamuis Imperia-
 25 lis, omnibus alijs temporalibus ante-
 ponatur, cuius legi etiam Reges subij-
 ciuntur *l. 2. vers. iubemus C. de off. pref. Præf.*
Afr. & glos. in cap. 1. in princ. de pace iuram.
firm. quæ loquitur de francigenis. l. pen.
C. de bon. quæ lib. ibi. Imperialis. n. fortuna
omnes alias supereminet, vices Dei gerit in
Terris, & omnium ordinarius, & lega-
tus Dei dicitur Bal. de pace constan. in prin.
& pluribus exornat Conrad. in templo iud.
lib. 1. cap. 1. sub rub. Imperator est dominus
mundi col. 1. & infra. Est. n. Monarcha, &
Dominus mundi l. de precatio ff. ad l. Rhod.
de iactu. ibi ego quidem mundi dominus, cum
alijs relatis per Andr. supra in prelud. quest.
2. num. 27. & infra, & debet rationalibi-
liter possidere vniuersam Terram, quæ
ascendētem videt, & Occidentē Solem
Bal. in aut. habita num. 13. circa med. C. ne fil.
pro patr.

Attamen si Regum originem potestatēq;
 intueamur, facilè constabit vi ipsa ma-
 gis, quam ambitiosa, fucosaque digni-
 tatis

tatis præstantia attenta, Regum potestatem in aliquibus Imperatoriam maiestatem superare, in omnibus autem æqualem esse.

Regalis itaque dignitas primum tempore
26 ris antiquitate præcellit cum fuerit iure gentium introducta *l. ex hoc iure ubi not. ff. de iust. & iur. l. 2. in princ. & §. exactis deinde Regibus ff. de orig. iur. & Cicer. lib. 3. de legib. in prin.* inquit Omnes antiquæ gentes Regibus quondam paruerunt. Ex crescente enim tunc hominum cætu auctis agris, satisq; prosperis, inuidia (ut mortalibus sæpe contingit) ex opulentia orta est, ut tradit *Iustinus Histor. in initio operis*, quorum potestas nullis fuit limitibus restricta, sed tam temporalis,
27 quam spiritualis iurisdictio in omne hominum genus per ipsos exercebatur veteri enim, ac vere Regia Romuli lege cauebatur. Sacrorum omnium potestas sub Regibus Esto idemq; affirmat *Dion. Halic. antiquitatum Roman. lib. 2.* quod & D. Pauli testimonio compro-

E

latur

batur, qui de tumultu, ac populi concitatione accusatus, cum ei à Iudæis mullæ, grauesq; causæ obijcerētur à Festo interrogatus num vellet Hierosolymam ascendere, ibique de his iudicari, respondit ad Tribunal Cæsaris sto, ibi me oportet iudicari. Quod sanè procedit eo tempore inspecto, quo apud Ethnicos Principes causa agebatur, Cæterum post Domini Nostri Iesu Christi aduentum, ac fidem apud Christianos Principes statutam, diuino ore temporali, ac spirituali Iurisdictione segregata; cognitio hæc ad Ecclesiam spectauit, & spectat, vt tradit *D. Thomas in tract. de Rege, & Regno cap. 3. Illustrissimus Cardinalis Bellarminus de Romano Pontifice lib. 2. cap. 29. & nouissimè Fr. Michael Agia in tract. de exhibendis auxilijs c. 27. col. antepe. vers. contra id*, sed hæc latius explicauit in Responso vnico pro Catholico Inuictoque Hispaniarum, & Neap. Rege Philippo IV. dum Regalis Iurisdictionis patrociniò specialiter aduer-

aduersus Aſculanum Epiſcopum aduocatus fuerã, in quo latè probaui remedium *cap. Regni. Ad Regale faſtigium cum concordantib.* ne dum Iure Ciuili, & Canonico, ſed iure gentium, & naturali palam fundari, eaque nullatenus iuri diuino aduerſari, vt aliqui prima rerum principia ignorantes aſſerunt.

- 29 Regibus deinde exactis duo conſules creati, apud quos ſumma poteſtas erat *d. l. 2. §. exactis, & Cicer. de ll. lib. 2. & Feneſt. de magiſtr. ſub tit. de conſul.* ita vt à Rege ad Conſules nihil fuerit immutatum, niſi quod ij annales eſſent, vt *Liuius* teſtatur ad *finem primi libri ab urbe condita* inquiens mutatam ait Florus Regiam dominationem in conſularem poteſtatem, eamque pro perpetua annuam, quod latius explicant *Liuius, & Feneſt. locis præcit.* & *Pyrrus Angleberz* meus in *libello de magiſtrat.* quem ante commentaria, ſeu ſcholia ad tres lib. Cod. imprefſit, ſed non eadem ſemper permaſit; temporum enim progreſſu di-

minuta fuit, alijque magistratus creati, vt latè *Zaf. Cogn. & Corraj. in d.l. 2.* prosequuntur, & post eos C. Iulius Cæsar totius reipub. administrationem, & Imperium assumpsit vt ex *d.l. 2.* notant præcit. *Doñ & Conrad. in templo iud. d. 5. i. que 7. i. nu. 2.* etenim cum odiosum Regium nomen Tarquinio exacto remanisset, noluit ille se Regem vocari, imò plebi Regem se salutanti Cæsarem se, non Regem esse respondit, vt *Sueton. in ipsius vita cap. 79. & Plutar. in vita eiusdem.* Cætera cum à feudali materia aliena sint lubens prætereo, & curiosos ad loca superius relata remitto. sicque constat Regalem dignitatem longe ante Imperialem extitisse.

Secundo maior est Regia dignitas nedum temporis initio, sed (quod magis inter-
 31 rest) temporis perpetuitate, ista enim ad posteros successionem defertur, Imperialis autem cum vita extinguitur, vt tangit hic *Idern. nu. 2. in fin. & latè supra in 2. rubr. de his qui feud. num. 11.* inquit.

Re-

- Regem plus iuris habere in Regno, quam Imperator in Imperio, cum ille transmittat, ille secus, & in cap. 1. num. 2. post med. de vassall. decrep. etat. Curt. Iuni. tract. feud. part. 2. quasi. 2. post 26. quasi. nu. 6. in fin. Frecc. de subfeud. lib. 1. sub rub. de origin. Baron. num. 36. Schrad. de feud. tom. 1. part. 4. cap. 1. num. 45. *Rimin. Iun. in §. 1. num. 90.*
- 32 quibus alienalic. Imò hoc peculiare habet Regalis successio, vt nec 10. nec 7. nec 3. gradu limitetur, vt cæteræ successiones de 1. tex. in §. fin. de succe. cogn. de 2. tex. in cap. 1. §. hoc autem notandum supra in 1. rub. feud. de 3. extat Regni Cōst. *Vt de successioneib.* sed ad omnes quouis gradu coniunctos etiam si centesimo gradu existat adhuc ad Regni successionem quis vocetur Bald. de feud. march. num. 6. vers. et idem in
- 33 Regno inquit extincta tota domo Regia, si extet aliquis de illa familia succederet in Regno etiam si millesimo gradu distaret, & sequuntur ibi *Laudens. Afflict. et Prepos. Dec. in l. fin. u. 9. C. unde legit. et conf. §. 5. num. 3. et 4. Suarez in repet. l. quo.*

1. quoniam in prioribus in declaratione legis Regni in 2. dubio num. 19. Hypol. de Marfil. fing. 422. Clarus de feud. quest. 79. ante fin. Guliel. de Bened. in cap. Raynutius in ver. duas habens filias num. 82. de testam. Veronens. caut. 95. est dubium in fin. nouissimè Anton.
- 34 Faber inter ætatis nostræ Iurisconsultos Fulgentissimum sydus in Consult. super successione Ducatu Montisferrati par. 1. pag. 118. Glos. pragmaticæ sanctionis in prob. in ver. Consanguineis Boer. cons. 10. num. 17. Iacobin. de feud. in princ. §. quid si Dux num. 8. Andr. Gaill. pract. obseru. lib. 2. cap. 150. num. 6. Scio ijs ferè omnibus prætermis- sis alios longa congerie citasse Rosental. de feud. cap. 7. conclus. 56 sub nu. 4. sed parum fideliter, loquuntur enim generaliter de feudi successione, vt ea detur vsque ad millesimum gradum, quod satis cō- trouersum est, vt plures ego Aduersarios citavi corf 97. nu. 2. et 3. vol. 1.
- Si vero successores deficerent (quod om- en auertant super Regnicolæ possent quem vellent successorem eligere, ita

in .l.

in Regno Hispaniarum tradit Bald.
 qui ubiq; reperitur in l. ex hoc iure nu. 3. ff. de
 iust. & iure. Et hæc Bald. doctrina est
 argumento D D. Inuietissimum no-
 strū Regem Hispaniarum neminem in
 temporalibus superiorē recognoscere.
 Tertio ne dum temporis prærogatiua
 Regia Maiestas Imperialem superat, ut
 diximus, quinimo fortiora Iura Rex ha-
 35 bet in ipso Regno, quam Imperator in
 ipso Imperio, quod ex eo probatur,
 quod Rex Regni dominium habet, ut
 latè probat Marinus Caraman. antiquus
 glos. constit. Regn. in prohem. col. 5. vers. & ul-
 tra procedimus de quo sentit Bald. in l. 1. in
 fin. C. unde legit Imperator autem Impe-
 36 rij dominium non habet, sed illius ad-
 ministrator dicitur, & eius electa indu-
 stria, ita singulariter Bald. conf. 327. Pri-
 die enim consului num. 2. vers. sed Imperator
 vol. 1. cuius loci meminit Petrus Godofred.
 in commentarijs l. unic. C. de iust. cod. confir-
 firman. num. 41. & uterque arguit à tuto-
 re ad Imperatorem, ut per Bald. loc. præ-
 cit.

cit. & *Goldf. num. 50. & 51.* ideoque (vt hoc illis addam) instar tutoris erit habendus, qui loco domini habetur *l. interdum §. qui tutelam in fin ff. de furt.*

Sed præmissis duo obstare videntur; alterum quod habetur *in l. fin. C. de quadrienn. præscript. & in l. 2. C. de Fabricens. lib. 11.*

Alterum *ind. l. deprecatio 9 C. ad l. Rhodiam de iactu.* in primis iuribus Imperialis dignitas perpetua nuncupatur; ibi nostra statuit eternitas, & ibi adoraturus eternitatem nostram *in l. deprecatio* Imperator se Mundi dominum iactat.

Primæ obiectionis facilis est resolutio.

Certa etenim apud eos erat suæ humanitatis fides, & vera Saluatoris Dei religio, atque ita æternitatem suam voluerunt adorari, non quod æternos se crederêt, sed quod iustis operibus æterna à Deo sperarent, quibus dederat in terris peritura, per quæ lucrarentur in cælis perennia. ita resoluit *Baldassar de Vias in sylua regia. fol. 371.*

Alterius verò obiectionis faciliior, & varia pote-

poterit adaptari solutio, quod enim ab
 38 Imperatore dicitur in d.l. *deprecatio* Ego
 quidem mundi dominus, soluunt ma-
 gis communiter DD. ut hoc intelliga-
 tur respectu Iurisdictionis, & prote-
 ctionis, ita glos. *Cyn. Butrig. Alber. & alij*
in l. fin. C. de quadrienn. præscript. glos. 1. in cap.
conuenior 23. quæst. 8. alios latè recenset Ga-
briel com. opin. lib. 5. sub rub. de acquir. rer. dom.
concl. 3. num. 9. Rim. loc. præcit. Porti. Imol.
com. opin. lib. 5. reg. 14.

Cæterum solutioni huic quamuis com-
 munitè receptæ acquiescere non pos-
 39 sum, nam exponere dominium, idest
 iurisdictionem nil aliud est, nisi expo-
 nere dominium pro possessione contra
 tex. in l. *naturaliter. §. nihil commune. ff. de ac-*
quir. possess. nam eodem modo differt do-
minium à iurisdictione; nihil enim cõ-
munè inter se habent, ita Bald. in l. à pro-
curatore col. 1. C. mand. Dec. cons. 248. ante
num. 2. sequitur Capyc. in inuest. in princ. col. 2.
in fin. & in ver. feudorum clausula col. 43. in
verb. Gabellis fol. 114. sunt enim hæc ne-

F dum

dum separabilia, sed etiam separata, ita
*Bald. in cap. 1. §. è contrario nu. 4. de inuest. de
 re alien. fact. ad idem Alex. cons. 26. in causa,
 et lite nu. 6. vol. 2.*

Alij alter soluunt, vt dicatur dominus mū-
 40 di in vniuerso cæterum corpora parti-
 cularia sint singulorum arg. l. 1. §. per hanc
*ff. de rei vend. ita Bart. in tract. ad reprimen-
 dum in verb. totius orbis vers. Et per hoc patet
 in d. §. per hanc in 2. lect. nu. 2. Alex. d. cons. 76.
 num. 7. vol. 2. & alios latè cumulat Ga-
 briel d. lib. 5. sub rub. de acqui. rer. dom. concl. 3.
 num. 8. sed ante eos hoc probauit emi-
 nentissimus Doctor Marin Caraman. in
 Comment. ad constit. huius Regni in probeim-
 col. 5. vers. nec mireris. probat Bart. solutio-
 nem hanc, & cæteri post eum ex d. l. 1.
 §. per hanc ff. de rei vend. vbi datur domino
 gregis vendicatio, & si non omnia cor-
 pora sub vniuersitate gregis compre-
 hensa sint ipsius, addit Marin. l. in rem
 actio. §. si quis rei, et §. seq. ff. eod. In primo ha-
 betur quod si statux proprietæ alienum
 brachium, vel pedē quis adiecerit, adie-
 ctum*

etum efficitur domini statuae, & potest totum vindicare, idem dicitur in §. *item* in eo qui in aliena charta scripserit, vel aliena tabula pinxerit, cum id omne principali cedat, ad idem tex. in *l. Mutius. eo tit.* vbi ex alienis tabulis refecta naui tota vindicatur, nam proprietas totius nauis Carinae causam sequitur.

Sed tantorum virorum pace dico tantum abesse, quod praemissa iura communem probent resolutionem, vt imò contrarium expresse demonstrent, nam in §. *41 per hanc* vendicans maiorem partem singulorum corporum, sub grege contentorum in eius dominio habebat, ideoq; vniuersitatis vendicatio conceditur, hinc subdit *tex. in l. 2.* quod si dimidia partis singulorum corporum tantum dominiū habeat, nō concedi totius gregis vendicationem, sed priorū corporum tantum, cum itaque fateantur omnes Imperatores singulorum corporum dominium non habere, non video quomodo possit vniuersum corpus

vendicare cum maiorem partem dominij singulorum corporum non habeat; quo casu vniuersitatis vendicatio ea lege expresse denegatur.

Eodem modo resoluuntur lura per *Mari-*
 42 *num Garam.* allegata, in ijs enim totum corpus in dominio vendicantis erat, nā minus statuæ dominium brachij, vel pedis adiuncti habet, item dominus chartæ tabulæ, & Carinæ principalis corporis dominium habet, ideoque quidquid adiicitur domino partis principalis cedit, cum itaque dominium rei principalis, & eius quæ accedit principalis dominus habeat, non mirum si totam rem dominus vendicat, quod in Imperatore considerari non potest.

Tertio itaque resoluunt, vt Imperatori ad
 43 proprium commodum testanti non sit adhibenda fides. *l. nullus. ff. de testib. l. omnibus. C. eod.* ita resoluit *Purpur. in l. 1. nu. 12. C. de sum. Trin. & ante eum Alciat. ibi nu. 3. Ioannes Igneus in longaeva repet. §. non alias l. necessarios nu. 688. & seq. sed ante eos hoc dixit*

dixit *Andr. in propria materia in prelod. feud. nu. 28. circa med. & generaliter quod non credatur vbi de proprio commodo testatur de controu. feud. apud pares term. num. 13. in cap. fin. ante num. 4. quo temp. mil. & in cap. 1 num. 27. vers. sed sibi soli de cap. qui cur vend. latè Dec. cons. 410. num. 10. & infra,*
 44 prout nec in propria causa iudicat idē
Andr. in cap. Imperialem. §. praterea ducatus nu. 84. & 85. de prob. alien per Fed.

Ex quibus regula luce clarior est cōstituta:
 nemini credendum ad proprium commodum testanti, nam ne quidem Afri-
 45 canus, qui suo cognomine tertiam orbis terrarum partem subegisse declarat si sua res ageretur testimonium diceret; non enim (inquit *Cic. in orat. pro Sin. Roscio. Amer.*) audeo dicere si dice-
 46 ret non crederetur, idemque de summo P. tradiderunt *Franciscus Aretinus in cap. cum à nobis 28. de testib. Andr. qui successores teneantur nu. 16. vers. Ideo statur Rui- nus cons. 1. nu. 11. vers. & ita per istam rationem vol. 5.*

Ex

Ex quibus ut hoc obiter dicam infertur ne-
quidem homini eximia sanctitate con-
47 spicuo fidem aliquam esse adhiben-
dam cum de proprio commodo agitur.

Io. Lāgleus 3 semestri. primo Ioānesq; Corras.
3. miscell. 7. dicentes turpissimè lapsum
fuisse *Speculatorem in tit. de iud. deleg. 8. su-*
pereest vers. quid si non est consanguineus;
firmiter affirmantem posse huiusmodi
viro de re propria attestanti credi, quia
48 inquit ipsi propter meritum vitæ
non est à communibus iuris regulis re-
cedentem, nec vni magis quam alteri
credendum. *Ias in l. qui iurisdictioni præst.*
10. n. 10 ff de iurisd. om. iud. quilibet. n. quod
vult, & e re sua effeducit sanctissimum
esse existimat; quamobrem ex Baldo in
cap. 1. in fine ut lite pendente satis impiè cō-
cludit Coras. loco cit. in fine ne quidem D.
Thomam Canthuariensem virum exi-
miæ sanctitatis esse excipientum.

Sed non valeo sine rubore hæc probare,
cum nō aliud sit dicere Imperatori nō
credi, nisi quod mentiatur, quod non
est

est dicēdū, si aliter eius dictum saluari
49 possit, verecundia enim euitari debet.

l. pen. in fin. ff. de furt. l. filius ff. de cond. inst.

Quarta solutio sumitur ex *Andr. in d. cap. 1.*
num. 13. de contr. feud. apud par. term., quod

50 illa sint verba narratiua, quæ non probant.
l. prædij §. Titio ff. de leg. 3. l. cum aliquis ubi glos. & Doct. C. de iur. delib. transeat pro nunc solutio ista ob tanti viri auctoritatem.

Alij dicebant verba illa per hyperbolem
51 prolata, atque ideo nihil probare ita

Alciat. in d. l. uni num. 3. C. de summ. Trin.

& disputation. lib. 2. cap. 5. cuius meminit

Ignes in repet. d. §. non alias l. necessarios nu.

688. & 690. utrobique in fin.

Alias dicebam esse verba per iactantiam
prolata, quæ nō important dominium

52 *glos. quæ propriè ad casum deducit in l. 2. in ver. & cuius C. in quib. caus. col. lib. 11.*

& plura cum ulaui in cons. 48. nu. 29. vol. 1.

addo *Nicol. de Neap. in §. placè nu. 1. per illum tex. instit. de milit. testam.*

Nunc autem septimo resoluendo dico,
verba

verba illa ut iacent intelligenda, scilicet
 53 cet quod sit dominus, improprie tamen
 ut dicamus verè dominum non esse,
 sed loco domini censeri instar tutoris
l. interdum. §. qui tutelam in fin. ff. de furt.
l. qui fundum. 7. §. si tutor. ff. pro empt. &
tex. in l. cuius bonis ff. de curat. fur. loquen-
tem de curatore furiosi trahit Bald. ad
Imperatorè d. conf. 327 post nu. 7. & ita etiã
arguit Castr. in ead. l. de precatio num. 5 in fin.
& Gotifred. in d. l. uni. nu. 41. & seq. de nouo
Iustin. Cod. compon.

Comprobatur præmissa resolutio exem-
 plo mariti, qui dominus dotis à iure di-
 citur *l. doce ancillam C. de rei vend. iuncta l.*
in rem ff. eod. & insit. quib. alien. licet vel non
in princ. qui tamen non verè, & proprie
 54 sed iuris quadam fictione dominus
 dicitur, cæterum verè vxor domina est
l. 3. §. sed utrum in final. ver. ff. de minor. ibi
quando dos ipsius femine proprium patrimo-
nium est, & clarissimè hanc resolutionē
probat tex. in l. in reb. C. de iur. dot. ibi, & ab
initio vxoris fuerint, & naturaliter in eius do-
minio

minio permanserint, & paulò infra ibi non enim quod legum subtilitate transitus earum in patrimonium mariti videatur fieri, idè rei veritas deleta, vel confusa est, verbū autem
 55 videri improprietatem regulariter significat. Et hanc opinionem uti veriorē firmarūt politiores scriptores v3. Corras. Miscell. lib. 5. cap. 14. eruditus Baldouin. in §. 1. inst. quib. alien. licet vel non, citatur etiam Zas. var. explicat. lib. 2. cap. 5. sed in meis codicibus hoc non legitur, bene hoc idem perpetuò tradidit in l. si diuortio num. 3 ff. de verb. oblig. in l. de diuisione col. 5. vers. quod autem maritus ff. sol. matr in l. diuortio. §. si fundum col. 2. eod. & in l. Pomponius § in dotem in 4. notab. ff. de acquir. poss. & Ant. Guibertus tract. de dote cap. 5. n. 4. & hanc de iure veriorē censeo opinionem, quicquid in contrarium communem errorem sequutus asserat Rimin. l. un. d. princ. quib. alien. lic. num. 506. & infra.

Et quemadmodum maritus fictè dominus rem non alienat l. 1. ff. de fund. dot

G

sed

sed inde fructus percipit pro oneribus
 matrimonij substinendis *l. pro oneribus C.*
 56 *de iur. dot. ita*, & Imperator qui corpora
 Imperij alienare non potest (vt mox
 subiiciam) sed inde fructus percipit, vt
 Imperij onera substineat; & de red-
 ditibus, imminentibus necessitatibus
 succurrere debet *Cyn Bald. Saly & Castr.*
in l. neminem in fin. C. de Sacros. eccl. & latius
dixi cons. 18 vol. 2. Et secundum illud
 responsum fuit per Regiam Cameram
 expedita consultatio existente Com-
 57 missario speciali Regia delegatione in-
 tegerrimo, ac vero docto, & erudito
 viro, non minus sanguinis, quam animi
 nobilate præfulgente Illustri Marchio-
 ne sancti Iuliani Regiæ Cameræ Sum-
 mariæ meritissimo Locumtenente, &
 tenetur idem Imperator itinera tuta à
 58 latronibus tenere, alioquin ad emen-
 dationem damni tenebitur *Bald. in cap.*
1. §. conuenticulas num. 7. de pace iur. firm.
Angel. in l. nequid in princ. ff. de incend. rui. &
naufr. Alex. cons. 88. num. 35. vol. 5. ibique
additio

additio alios recenset; *Dec. conf. 534. num. 6.*
 ibique idem additionator, & *conf. 649. alias*
650. incip. procedendo breuiter num. 4. l. as.
conf. 14. nu. 9. vol. 1.

Vel possumus illum adæquare Prælato
 59 Ecclesiæ, qui pariter electione creatur,
 & ius vitalitium tantum habet, ideoq;
 vel usufructuario vel vsuario æquipa-
 ratur, vt per *glos. in cap. fin. de pecul. cler. in*
cap. quia nos de testam. in cap. fin. in ver. fruatur
de pign. declarando tamen (pronunc) vt
per Couar. in cap. cum in officijs col. 1. & 2. de
testam. & tamen Dominus quandoque
dicitur secundum glo. in cap. fin. 12. quæst. 1
ex tex. in cap. fin. 16. quæst. 1. & tamen ad-
ministratores, seu gubernatores dicitur ex
ead. glos. & declarat Dec. conf. 640. num. 4. &
 aptius Imperatori, quam feudatario ac-
 comodabitur æquiparatio *Iacobi de Bel-*
uis. in cap. 1. §. & quia vidimus col. 10. de his
qui feud. dar. poss. & ita aptius arguit Schrad.
de feud. par. 4. cap. 1. num. 23. in fin. Alexan.
conf. 124. col. 1. in fin. vers. ex quibus vol. 1.
 60 sed erit intelligendus *Beluis* (pro vt ve-

rè loquitur) in feudo ex pacto, in quo alter alteri non succedit, sed quilibet ex propria persona vocatur, & dicitur res deficiens ab hæreditate morientis, vt latius declarauimus *cons. ultimo num. 77. & infra vol. 1.*

Ex præmissa illius legis explicatione ad plura inferri potest. Præmo Imperatores, cum tutori, & Prælato quoad rerum dominium æquiparetur, non possunt se bona Imperij alienare ad Coronæ diminutionem *cap. intellectu de iure iuran. Andr. in cap. 1. post num. 10. in 1. rub. feud. de his qui feud. in cap. 1. num. 15. in fin. qui succ. ten. il primo Bald. in cap. 1. in ver. amplius num. 2. de pace constant. Bart. in l. 3. §. plane num. 5. ff. quod vi, aut clam, late Conrad. in Templo Iud. lib. 1. cap. 1. §. 4. sub rubr. dignitatis iura*

61 non alienat, prout nec Prælato licet, imò nec Summo Pontifici, cum sit illorum administrator ad tex. in *cap. nõ liceat Pape 12. quest. 2. ibiq; Archid. not. dominium enim est Dei, vel Ecclesiæ, cuius est ipse, vel alius Prælatus administrator la-*

tè

tè declarat *Felyn. in cap. constitutus num. 19. in ver. dominium de rescript.*

- 63 Prout nec tutori alienatio permittitur
l. lex quæ tutores C. de adm. tut. l. 1. & per tot.
ff. de reb. eor.

Hinc secundo infertur quod cum Præla-
64 tus solita infeudari, si ad mensam re-
uertantur de nouo valeat reinfeudare
cap. 1. supra qui succ. ten. il primo cap. 1. in fin.
principij Episcopum, vel Abb. cap. 2. de feudis
declarat latè *Andr. in cap. 1. num. 1. & infra*
in 1. rub. feud. & in d. cap. 1. qui succ. ten. num.
12 in fin. Curt. l. un. de feud. 2. part. principali
num. 6. & infra, & an requiratur consen-
sus capituli idem in seq. quest. & Schrad.
de feud. tom. 1. part. 4. quest. 2. & Facchineus
contr. Iuris 7. cap. 66.

- 65 Et ita pariter tutor feudo ob lineam
finitam pupillo reuerso potest alteri,
pupilli accedente consensu reinfeuda-
re, vt sentit *Bald. in cap. 1. col. 1. in fin. in*
verb. à minore per quos fiat inuest. post glos.
in bi ab eo citatam, quæ tamen communi-
ter non habetur, & cum Bah Claud. Sey-
sell.

sell. in tract. de feudis sub rubr. de his qui feud. dar. poss. fol. 293. vers. predicta omnia, & post alios Rosental. de feud. cap. 3. conclus. 15. nu. 2. idemq; firmat Amod. à Ponte sub ead. rubr. de his qui feud. dar. poss. num. 139. & Curt. Iun. d. par. 2. num. 9.

Potest etiam Imperator talia indistinctè
 66 concedere, etiam si essent feuda magni momenti, cum omnibus supremis Iuribus Regalibus concessa *Ias. cons. 10. col. 4. vers. pro eadem parte vol. 3. & post Curt. Iun. Conrad. in Templo Iud. lib. 1. §. 4. sub rub. dignitatis iura non alienat num. 12. ibiq; infert ad statum Mediolani, ut possit iterum per Imperatores re infeudari defuncto Francisco I I. Sfortia tunc illius Duce.*

Quod autem de tutore dixi, sanè intelligunt magis communiter scribentes in
 67 tutore Regis, seu alterius habentis suprema Iura Regalia, in his enim re infeudatio permittitur, ita declarat. *Rosental. d. cap. 3. conclus. 10. num. 2. ibique in glo. lit. B. in fin. & conclus. 16. ubi alios ad idē re.*

recenset, sed nescio quam fideliter, &
iterum idem tradit *cap. 10. concl. 38. nu. 59*
In tutoribus autem aliarum persona-
rum erit revidendus *Rosental. dict. cap. 3.*
concl. 15. cum tribus seq. Seysell. & Amod. locis
præcitatis.

Hinc tertio infertur non posse Imperato-
rem aliquid de Imperio post mortem
68 disponere, cum sit administrator, ideo-
que eius potestas ad posteros non tran-
seat *Martin. Lauden. tract. de Principe quest.*
13. Conrad. in Templo. lud. d. §. 4. in 30. quest.
colum. 1. in fin. & cap. seq. in princ. & in §. 2. in
princ. de electione, & electoribus Regis Roman.
col. 3. vers. sic de rebus Imperij.

69 Idem dicimus in tutore *l. cuius bonis ff. de*
Curat furios. & Bald. d. cons. 327. col. 3. & pa
riter in Prælato d. cap. fin. de pecul. cler.

Quarto infertur non esse verum quod
Bart. scripsit in l. 1. §. per hanc in 2. lect. post
70 *nu. 2. ff. de rei vend.* inquit Imperatorē
esse Dominum verè, nam imò non ve-
rè, sed representatiuè, dominium enim
penes ipsum Imperium residet, ipse au-
tem illius administrationem, & guber-
nium

nium retinet, & vltra præmissa idem dicūt Doctores in Rege vt dominium sit ipsius dignitatis, non autem Regis, ita *Abb. in d. cap. intellecto in 1. notab. & num. 3. de iure iuran. Masirill. de magistr. lib. 1. cap. 12 num. 5.*

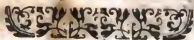
Simile dicimus in Prælati Ecclesiæ, vt dominium (iuxta receptiorem sententiam) sit ipsius Ecclesiæ; administratio autē ipsis tributa, vt latè post alios declarat *Felin. in d. c. constitutus nu. 19. de re-rescript.*

Sed quatenus de Rege loquuntur *Abb. 71 Seraph. & Masirill.* vt dominium nō habeat, non valeo illis assentire cum imò Rex omnium consensu dominium habeat, sed an vtile, vel directum, vel vtrūque diuersis tamen respectibus inferius latius dicam, intendunt enim ipsi Imperatoriam, & Regiam Maiestatem confundere, quod est falsum, cum maiora, & solidiora iura Rex habeat in Regno, quam Imperator in Imperio, vt ex præmissis constat.

Quin.

Quinto infertur errare eos, qui arguunt ab Imperatore ad Regem negatiue; dicentes, quod Imperatori non licet, nec Regi esse concedendum, quod tradit *Abb. in d. cap. intellecto post num. 6.* hoc enim omnino falsum censeo, plura enim Regi conceduntur, quae tamen Imperatori denegantur, praecipue transmissio, nam Imperator successorem, nec in obulo grauare potest, ut dixi, quod tamen Regi conceditur, cum iure haereditario Regnum ad posteros transeat, ideoque obstat successori reg. *l. cum à matre C. de rei vend in l. ex cuius persona ff de reg. iur. in l. quod tempore C. de resistit milit.*

Sexto colligitur ex praemissis vera (ni fallor) discriminis ratio, cur magis Regi alienando concedatur, quam ipsi Imperatori.

SUMMARIVM.

- 1 *Tex. in cap. 1. An agnatus diuisio.*
- 2 *Loquitur in feudo ex pacto nu. 39.*
- 3 *Feudi appellatio ad feudum ex pacto refertur.*
- 4 *Feudum de iure ad filios porrigitur.*
- 5 *Inuestitura intelligitur facta, pro ut ius disponit.*
- 6 *Feudorum liber feudi ex pacto tantummodo. mentionem facit.*
- 7 *Iura à Camerario obseruata de feudo hereditario loquentia.*
- 8 *Aubor tamen contrarium affirmat, § n. 10.*
- 9 *Feudum in dubio non præsumitur.*
- 11 *Successor in feudo tenetur pro rata bonorum feudalium contribuere ; si dedignatus fuerit defunctus ipsum ad feudi successionem vocare. Contraria opinio n. 17.*
- 12 *Successor in feudo hereditario est hæres in ipso feudo.*
- 13 *Feudum ab hereditate separari non potest.*
- 14 *Legitima consequi non potest hereditate repudiata.*
- 15 *Feudi natura absque domini assensu mutari non potest.*
- 16 *Capycij opinio ex eodem declarata.*

18 Filius

- 18 Filius in legitima tantum institutus alio vni-
uersali hærede relicto potest feudum habere,
nec uxori debitum soluere.
- 19 Glosa in Constit Regni, ut de successione
idem disponit.
- 20 D. de Curte, id rationibus comprobatur, &
num. 22.
- 21 Alia ratio ab Authore assertur.
- 23 Feuda hæreditaria etiam deferuntur ex pacto.
- 24 Feudo concesso filiis, & heredibus utraque
qualitas requiritur.
- 25 Successor in feudo hæreditario quando tenea-
tur esse hæres explicatur.
- 26 Successor in re certa legatarij loco habetur.
- 27 Successor in feudo hæreditario dicitur successor
particularis; quicquid dixerit Bald. & n. 34
- 28 Vocatus à consuetudine non tenetur habere
rata in testamento disposita, nec debita in
vita contracta.
- 29 Successor in feudo non tenetur inuentarium
conficere.
- 30 Duo patrimonia, quis habere dicitur si diuerse
naturæ bona possideat.
- 31 Argumentum à Milite ad feudatarium non
valet.
- 32 Lex correctæ potest allegari si sit in ratione
fundata.

- 33 *Lex aliquid specialiter disponens non corrigitur per generalem sequentem.*
 35 *Feudum est uniuersitas facti.*
 36 *Non attenditur quod in consequentiā venit.*
 37 *Disponentis contra formam iuris successor poterit partim ex testamento, partim contra testamentum succedere.*
 38 *Creditores alijs bonis nō existentibus super feudalibus satisfieri debent.*
 40 *Hæreditaria qualitas non præsumitur, nisi exprimatur.*
 41 *Iure proprio quod capitur non transmittitur.*
 42 *Successor in feudo ex pacto non capit instar successoris in beneficio.*
 43 *Feudum ex pacto debetur successorī quasi as alienum.*

L Ex ista secundum *Iacob. de Beluis. Laudens.* & alios in duas diuiditur partes;
 1 nos autem *Iserniensis* calcando vestigia
 (vt præfati sumus) in tres diuidimus
 partes, supra ponit regulā posse agnatum hæreditatem repudiare, & in feudo antiquo succedere. In secūda filium defuncti non posse hæreditatem repu-

pudiare, & feudum consequi. In tertia limitat præcedens dictum, vt si vtrumque repudiare velit, possit eo casu dominus consentientibus agnatis filium inuestire, vt de nouo feudo, nec tenebitur eo casu ad onus hæreditarium; secunda in vers. *ubi vero*; tertia ibi vers. *et licet*.

Ad huius *tex.* intelligentiam (omisso pronunc *Andrea* commentario, de quo inferius agemus) de tribus nunc agendum erit. Primo de quo feudo *tex.* iste loquatur. Secundo *Iacobi de Beluis.* verba explicabimus, quibus breuiter cognitis. Tertio aggrediemur difficilem famigeratam, & controuersam quæstionem; vtrum scilicet successor in feudo hæreditario ad debita teneatur, si decedens alium quam ex inuestitura vocatum hæredem fecerit.

Ad primum licet apud externos sit valde controuersum, vt tradit *Andr. Gail. pract. obseruat. lib. 2. cap. 154.* & quatuor opiniones in hac recenset *Fachin. controuers. iur. lib.*

lib. 7. cap. 5. Attamen omiſſis exterorum
chimeris imò de lirijs, cum *Andrea* af-
firmamus *tex.* iſtū loqui in feudo ex
2 pacto, & prouidentia, vt per *eum hic ante*
nu. 2. & apertius *poſt nu. 6. verſ. Aliqui volue-*
rūt dicere, quem ſequuntur ibi Afflicte. nu. 1.
Ant. de Alex. inter cōſ. Loffr. conſ. 52. nu. 53.
Hartm. Piſtor Iſernienſis, & Camer. diligen-
tiſſimus obſeruator, qui alios recenſet quaſt.
iur. lib. 2. cap. 2. num. 6. & infra, & latius Fa-
ch. dict. lib. 7. cap. 5. verſ. ſecundæ opinionis,
licet ipſe exterorum opinioni adhæ-
rens aliud affirmet.

Hanc autem opinionem probat ipſe *And.*
hic loco præcit. ex eodem tex. dum fit discri-
men inter agnatum, & filiū, vt valeat
ille hæreditate repudiata feudum ac-
quirere, filius autem ſecus, quod reſpe-
ctu agnati falſum eſſet, ſi in hæredita-
rio feudo verſaremur, in quo nemo
ſuccedere poteſt, niſi ſit defuncti hæ-
res, vt per *eum hic*, qui idem tradit in *cap. 1*
nu. 7. §. hoc quoq; de ſucceſſ. feud. & alios refert
Col-

*Collector Apostillarum ad Andr. hic num. 2.
in ver. bares.*

Addo aliam rationem scilicet, quod in dubio si aliud non appareat. feudi appellatio ad feudum ex pacto refertur, non autem hæreditarium *Andr. in cap. 1. num. 8. vers. hoc ergo qui succe. ten. il primo, & in cap. 1. num. 9. vers. similiter dicunt, & nu. 11. ex quibus caus. feud. amitt. ibique Afflict. num. 277. vers. quia ad hoc, Camer. latè in cap. 1. in princ. in 2. oppos. num. 32. an agnat. fol. 369. & in dialog inter ipsum Camer. & Pisanell. post Cannetij opus impresso fol. 358. col. 2. vers. rursum quia Hart. Pist. lib. 2. par. 1. q. 1. post num. 15. & 75. cum seq. Loffred. conj. 1. num. 100. 127. 128. & 211. vers. quam conclusionem, & alij alibi; ratio euidentis est, feudum enim de iure (quicquid antiquitus statutum esset) ad filios, aliosque descendentes porrigitur cap. 1. §. & quia vidimus supra in 1. rub. feud. & cap. 1. §. bis vero deficientibus de succ. feud. & grad. succ. in feud. inuestitura itaq; facta intelligitur prout ius disponit l. si cui. ff. de seruit. l. quamquam*

quam ff. de rit. nupt. iuncto cap. 1. & si libellum
 de alien. feudi Andr. in cap. 1. num. 8. ver. hoc
 ergo qui success. ten. il primo, & in cap. 1. nu.
 9. vers. simile dicunt & nu. 11. ex quibus caus.
 feud. amitt. ibiq; Afflict. nu. 277. vers. quia ad
 hoc addentes ad Andr. in dict. cap. 1. nu. 11. ex
 quibus causis in ver. & hæredibus. Minad.
 cons 10. num. 8. & infra Couarr. var. resol. lib.
 2. cap. 18. num. 4. vers. & deducitur, & latissi-
 missimè iuribus rationibus, & authori-
 tatibus comprobatur Cacher. decis. 161. num.
 3. vers. sed quid si dictum, & infra.

- Et ad præmissorum corroborationem di-
 cam vnum memoriæ perpetuò com-
 mendandum, quod in toto corpore iu-
 ris feudorum nulla reperiatur lex lo-
 quens in feudo hæreditario, sed omnia
 6 de feudo ex pacto loquuntur, quod te-
 statur Camer. in cap. Imperialem fol. 96. col.
 3. circa med. & licet asserat duo iura re-
 periri de feudo hæreditario loquentia
 7 scilicet tex. in cap. 1. qui succ. ten. iuncto cap. 1.
 §. hoc quoque de succ. feud. & in cap. 1. §. fin.
 apud quem, vel quos in primo disponitur
 cle-

clericum successorem non teneri seruare factum defuncti, si feudum ab eo cōcessum post illius obitum aperiatur : laicum verò hæredem teneri ad obseruandum id, quod defunctus promiserat.

Sed tex. iste (tanti viri pace) nullatenus *Camer.* opinionē probat, loquitur enim
 8 in directo domino promittēte feudum ad ipsum quandoque reuersurum, vt non teneatur clericus, qui à promittente causam non habet *cap. i. ubi not. de solut. l. si arrogator in fin. ff. de adopt. quem ad id allegat Beluis. in cap. i. §. 2. quia vidimus col. 9. supra in 1. rubr. feud. 2. Andr. in d. cap. i. in final. ver. qui succ. ten. il primo, secus in laico hærede, qui contra defuncti factū venire non potest l. quod tempore C. de resist. mil. l. cum à matre C. de rei vend. falsa itaque est consequentia, hæres concedentis tenetur habere ratam promissionem defuncti, ergò feudum promissum est hæreditarium, quod ex eo clārè probatur, quod Regnum hoc penes*

I

Re-

Regem est hæreditarium, vt probat
Andr. in cap. 1. §. quid ergo in final. verb. de in-
uest. de re alien. fact. Camer. in cap. Imperialem
fol. 47. col. 2. in princ. & alij alibi, & tamen
si alicui feudum concedat, nulla habita
hæreditariæ qualitatis mentione, feu-
dum erit ex pacto, And. in cap. 1. post nu.
8. vers. hoc ergo supra qui succ. ten. el primo, &
in c. 1. nu. 9. & 11. ex quibus caus. feud. amitt.
Camer. hic in 2. oppos. nu. 32. & in Dialogo
inter Camer. & Pisan. col. 2. post Cannetij.
opus impresso Hart. Pistor quæst. iur lib. 2. par.
1. quæst. 1. num. 15. & 75. & quæst. 2. num. 30
in fin. Minad. conf. 10. num. 8. & in fin. &
alios retuli in respon. pro Illustrissimo Duce
Suessæ pag. 4. vers. item feudum Constat ita-
que inualidum esse argumentum ab
hærede directi Domini concedentis,
ad hæredem feudatarij concessionarij.
 Ex alio etiam cōuincitur *Camer. inductio,*
quærimus enim de feudo hæreditario,
quod est quædam seruitus, ideoq; feu-
 9 *dum in dubio non præsumitur, sed al-*
lodium Andr. in cap. 1. num. 2. & infra de
contr.

contr. inter masc. & fem. quæstio hæc respectu directi domini considerari non potest, cum res sua nemini seruiat *l. in re communi ff. de seruit. urb. præd.* & sic non potest dici feudum, frustra itaque de hæreditaria qualitate respectu domini agimus, cum non entium nullæ sint qualitates *l. eius qui in Provincia ff. si cert. pet. l. Seia egressa 26. ff. de Tut. & curat. datis ab his cuius meminit Camer. falso tamen tit. in cap. Imperialem fol. 55. lit. K.*

Alter autem tex. à Camer. inductus ad probandum de feudo hæreditario agi in vsibus feudorum scilicet in *cap. 1. §. fin. apud quem, vel quos*, nec aliquid probat quamuis enim dicatur ibi, *defuncto eo, qui feudum alienauerat sine hærede, feudum ad seniores reuerti, & sic fit ibi expressa mentio hæredis feudatarij*; Attamen verbum illud *sine hærede*, intelligitur *sine filio masculino alioue descendente*, ita exponunt ibi, *glo. in verbo sine hærede, & And. num. 2. est tex. in cap. 1. §. & si clientulus de alien. feud. ibi eo mortuo sine legitimo hærede*
 I 2 masculu-

masculo, & licet non reuocet ibi filius, id vel ex eo contingit, quia feudum antiquitus validè alienari poterat ante prohibitionem *Loth. vel Feder.* vel quia filius, etiam non hæres, patris factum improbare non poterat, quia strictius tenetur filius, quam agnatus patris honorem defendere, vt *hic per Andr. & alios* & in § *quod si Titius si de feud fuer. contr.* & per *Afflict. hic num. 38. in 10. not.* intrepidè itaque affirmamus in toto corpore iuris feudalis nullibi de feudo hæreditario mentionem fieri, illamque qualitatem eo iure incognitam fuisse, vt disertis verbis affirmat *Hartm. Pistor d. cap. 2. quest. 2. num. 11. & 12.*

Neque in his tribus tātum Iuribus huiusmodi loquendi formula iura feudalia vtuntur sed etiam alibi, vt in *cap. 1. §. si vero*, vel totum qualiter olim feud. alien. pot. ibi *fit amē sine hærede masculo descendente decedebat in cap. 1. §. his vero de success fratrum*, vel *grad. succ. in feudo ibi Titio sine legitimo hærede masculo. in cap. 1. in his consequenter in princ.*
hic

hic finit. lex in cap 1. §. profecto de lege Corradi sibi suisque hæredibus, quod intelligi debet de solis masculis. Atque ita constat præmissa iura, & similia loqui in feudo ex pacto cum in toto corpore iuris feudalis feudi hæreditarij mentio non fiat.

Hæc obiter non omninò à *tex.* aliena tetigisse sat sit, alia tamen difficilis usu frequens controuersia iam diù in scholis, & in Palatijs agitata, quæ variè doctissimorum virorum ingenia torsit sese nobis offert explicanda, nunquid successor in feudo hæreditario teneatur ad debita pro rata bonorum feudalium contribuere; si dedignatus fuerit defunctus ipsum ad feudi successionem vocare?

D. de Franch. decis. 1. num. 16. & infra in ea
II fuit opinione, vt pro rata bonorum
feudalium ad debita contribuere te-
neatur eiusdē opinionis inquiring fuisse
Afflict. in decis. 240. & Cumiam in prælud.
cap. si aliquem num. 306. add. ad Decium cons.
208. in antiquis in nouis vero 207. in ver. ad-
mittun-

mittuntur, præ dictis adiungit *D. Regens de Curte loco inferius citando Rolan. conf. 23. num. 52. vol. 1. Menoch. conf. 464. num. 30. & infra lib. 5. Regentem Lanarium conf. 80. num. 38. D. de Pont. conf. 13. vol. 1. quibus addo eundem D. de Pont. conf. 52. num. 17. & infra, & latius in tract. de potest. Proreg sub rub. de assensu Regio super dotibus §. 3. per totum.*

Opinio hæc præter Doctorem, ac rerum iudicatarum auctoritatem, rationibus quoque comprobatur primo, nam apud omnes tam feudistas, quam civilistas
 12 receptum est successorem in feudo hæreditario esse hæredem in ipso feudo, ita vt sine ea ad feudi successionem nõ possit admitti, vt per *Andr. in cap. 1. de alien. feud. pat. post alios D. de Curt. in diuers. fol. 45. post nu. 23. Loffred. conf. 1. num. 188. & conf. 46. num. 18. Hartm. Pistor. quæst. iur. lib. 2. tom. 1. quæst. 1. numer. 57. & infra & alij alibi sæpè; est enim hæreditaria qualitas ab initio erectionis feudi adiecta de substantia ipsius feudi, vt latè
 pro-*

probat *Camer. in cap. Imperialem fol. 96. col. 3. lit. L* & hic in principio num. 33. circa med. & nu. 40. & de *Ponte d. §. 3. nu. 12. ideoq;* venire in petitione hæreditatis glos. in l. . .

Ideoq; feudum ab hæreditate separari
 13 non potest, *Rim. Sen. conf. 305. visa narratione num. 17. & 20. in fin. vol. 2. Hartm. d. lib. 2. quæst. 1. post num. 57. vers. nec ab istis, & Camer. hic, & D. de Curt. num. 73. fol. 50.* simile contingit, in filio respectu legitimæ, quæ iure hæreditario defertur,
 14 vt non valeat illam consequi hæreditate repudiata, sed vel totam acquirere, vel totam etiam cum legitima repudiare *Bald. & Castr. in l. hæres in fin. C. de impub. & alijs subst. Alex. in l. 1. num. 3. ff. de acqu. her. Bertr. conf. 18. nu. 8. vol. 1. in antiquis latè è vestigio cumulat Tiraquell. de iure primog. q. 35. nu. 10.*

Secundo mouetur *D. de Francb.* quia attentâ aduersantium opinione esset in facultate disponentis mutare naturam, imò substantiam feudi, nam alium instituendo succederet vocatus ex inuestitu-

stituta absque hæreditaria qualitate,
 quod feudi naturæ, imò substantiæ, quā
 tempore erectionis feudi assumpsit a-
 pertè repugnat, & tamen constat feu-
 15 di naturam absque domini assensu mu-
 tari non posse ex *Andr. in cap. jancimus*
quod est prim. ex sic incipientibus quo tempore
miles Loffr. conf. 1. num. 205. vers nec sine feu-
datarij, & conf. 3. num. 40. & Ego conf. 100.
num. 83. cum seq. vol. 1. etenim cum ab ini-
 tio qualitas hæreditaria fuerit domini
 concedentis, & vassalli acquirentis con-
 sensu adiecta ad illius resolutionē pari-
 ter utriusque consensus exquirendus
l. 1. C. quando liceat ab empt. discedere.

Tertio post *Capy. decis. 199 in fin.* inquit ex
 contrariorum sententia posse fraudi-
 16 bus viam aperiri, nam si feudi possessor
 esset oneribus obnoxius, & bona bur-
 gensatica pro satisfaciendis creditori-
 bus non sufficerent, instituendo alium
 vniuersalem hæredem confecto inuen-
 tario iuxtà hæreditatis vires tantum
 creditoribus teneretur, & filius, vel
 agna-

agnatus feudum absque hæreditaria qualitate consequeretur, & sic creditores fraudati remanerent, fraudibus autem est obuiandū *l. in fundo ff. de rei vend.* Hæ sunt rationes, quibus præcipuè præmissa fundatur opinio.

Contrariam autē plures nec autoritate, nec numero inferiores firmarunt, quorum ante signatus citatur *Iacob Belui.* hic col. pen. vers. quod dixi, quem sequuntur *Bald. Aluaros. Martin. Lauden. Præpos. Iacobin. Paris. Afflict. Capyc. Zasius, & Pernus,* quos recenset idem *Dominus de Franch. d. decis. num. 17.* non enim meum vnquā fuit institutum ex aliorum dictis frustra membranas occupare, idem firmat *Anna Sen. alleg. 126. ibiq; Iunior. in additionibus* alios plures cumulat, & *Dominus Regens de Curte in diuersor. feud. sess. Multoties concedens fol. 49. num. 60.* & infra latè prosequitur inquitens apud antiquos, qui veros feudales terminos norūt fuisse communiter receptum, latè *Bambac. in d. Titius quæst. 1. supra si de feud. fuer.*

K

con-

controu. vbi latè prosequitur.

Mouëtur primo authoritate *Iacobi de Belu.*
bic apertis verbis concludentis filium
 18 in legitima tātum institutum alio vni-
 uersali hærede relicto, posse feudum
 habere, nec vxori debitum soluere.

Secundo ad idem citatur *glos. in Const. Regn.*
ut de successione in ver. ex utroque parente

19 iniquens extraneo vniuersali hærede
 instituto ab eo, qui feudum possidebat
 habebit feudum vocatus ad illius suc-
 cessionem, idque beneficio illius *Const.*
 quæ certas tantum personas vocat ad
 feudi successionem, si itaque beneficio
Constit. feudum consequitur, ergò nec
 expressè grauari potest *l. si arrogator in*
fin. ff. de adopt. l. cum patronus ff. de leg. 2. An-
dr. supra de succ. feud. in princ. & in cap. 1. nu.
6. in fin. qualiter olim feud.

Tertio Hoc ratione probatur, quæ de-
 sumitur ex dictis per *D. de Curte loco præ-*
 20 *cit. nu. 74.* dicente quem non posse esse
 hæredem, nisi ex testamento, vel ab in-
 testato, & utroq; modo ex voluntate,
 vel

vel expressa, vel tacita defertur *l. si quis cum nullum l. conficiuntur ff. de iure codicill.* iste autem agnatus cum defuncti voluntatem non habeat, imò contrariam, non poterit esse hæres.

Quarto, Accedat & alia ratio, quia dum quis ad feudi successionem vocatur si
 21 sit hæres, intelligitur si per eum steterit, quominus hæreditatem adeat, alioquin pro hærede censendus erit *l. memoria ff. de ann. leg. l. iure civili ff. de cond. et dem.* & sub eodem initio sub rub. *ff. de reg. iur.*

Quinta colligitur ratio ex eodem *Regente*
 22 *de Curte antecit. loco post nu. 76.* nam qualitas hæreditaria apponitur in fauorem decedentis, ut hæredem habeat §. 1. *ubi not. inst. quibus ex causis man. non licet.*

Constat itaque ex præmissis hanc ultimam opinionem pluribus fulciri authoritatibus, pluribusque rationibus comprobari, quam si tueri quis velit haud difficilis erit contrariorum resolutio, quæ etiam ex præmissis sublata apparent, sed sigillatim respondendo, non obstat

hæreditaria qualitas ab initio erectio-
nis feudi apposita, ideoque esse quid
substantiale ipsius feudi. Huic ratio-
ni occurrit *D. de Curte num. 73.* inquit
omnia feuda etiam cum qualitate hæ-
23 reditaria deferri, etiam ex pacto pri-
mi acquirentis, licet cum qualitate hæ-
reditaria, & sic duo requiri alterum,
quod sit descendens à primo acquirente
*cap. 1. §. et si clientulus de alien feud. pat. cum
simil.* Alterū vero quod sit hæres bono-
rum, vt per *Andr. et alios hic in cap. 1. de
feud. success. et alibi*, Vnde licet deficiat
hæreditaria qualitas respectu bonorū,
remanet tamen alia respectu sangui-
nis, addo quod vbi duæ concurrunt ra-
tiones, sufficit vnā tantum vigere
§. affinitatis inst. de nupt.

Sed adhuc (pace tanti viri) responsio hæc
argumentum non tollit, cum apud om-
nes receptum sit in feudo concesso
filijs, et heredibus vtramque qualitatem
24 copulatim requiri, quod ne dum *Andr.*
cæterique feudistæ tam hic, quàm ali-
bi

bi affirmant vt latè recensent *Camer. & Hartm. Pist. pract. in locis*, sed etiã ciuilitæ, vt per *Bart. & alios in l. ex facto §. fin. ff. ad trebell. Pinell. in d. l. 1. par. 3. nu. 91. vers. ad prædicta omittendum non fuit.*

Poterit secundo responderi, quod teneatur successor esse hæres in feudo hæreditario, si succedere valeat ex testamento, vel ab intestato; Cæterum si absque eius culpa ab hæreditate excludatur, cum per eum non stet quominus hæres sit, erit pro hærede habendus in præiudicium eius, ex cuius facto impeditur hæres esse. *d. l. iure ciuili ff. de cond. & dem. & de reg. iur. & cum qualitas hæreditaria apponatur in fauore decedentis, vt hæredem habeat d. §. 1. instit. quibus ex causis man. non licet sibi imputet qui alium fecit hæredem, ita etiam resoluit D. de Curt. loco præcit. num. 74. vers. insuper dico, facit reg. l. quod quis ex culpa ff. de reg. iur. & in reg. damnum de reg. iur. in 6. dum alium eligit hæredem videtur eius fauori renunciare l. 1. C. de his qui spon-*

te mun. sub. lib. x. l. voluntariè C. de excus. tut.

Vel & tertio responderi potest procedere contrarium in hæredè vniuersali, vel in quota hæreditatis, secus in re
 26 certa, qui loco legatarij habetur, & ad onera non tenetur *l. quotiens C. de hered. inst. l. si quis priore cum glo. ff. ad trebell. l. 1. §. si ex fundo ubi glos. in ver. solus ff. de hered. inst. & per Beluis. hic.*

Constat autem successorem in feudo hæreditario non esse successorem vniuersalem, nec etiam in quota hæreditatis,
 27 sed successorem particularem *Bald. in l. liberti libertaque num. 26. C. de oper. libert. auth. cessante num. 4. C. de leg. hered. quem ita intelligit Cast. conf. 191. v. isis, & diligenter col. 2. vers. itæd sicut vol. 2. Regens de Curt. in diuers. iuris feud. cap. 14. nu. 117. vers. at quando quos retuli conf. 7. num. 29. quibus accedunt Carau. conf. 197. post nu. primũ Schrad. de feud. tom. 1. part. 7. cap. 7. num. 39. quos addidi in conf. 95. nu. 25. vol. 1.*

Idque exemplo filij in legitima succedentis comprobatur, qui & si cum qualita-

te

te hæreditaria succedat vt supra, non tamen creditoribus directè tenetur.

Quarto Respondet *Anna Sen. in repet. constit. Constitutionem diuæ memoriæ num. 172.*

illud procedere in hærede vocato ex voluntate defuncti, secus si contra voluntatem ipsius vocetur etiam cū qualitate hæreditaria *l. qui fundum §. qui filium vers. diceret aliquis ff. ad l. fals. & latè cōprobat Bambacian d. §. Titius in 7. arg. nu. 39.*

¶ 49 Idq; exēplo vocati à consuetudine cōprobat, vt nō teneatur disposita in te-

28 stamento rata habere, vt per eum; ad-

do vt nec ad debita in vita contracta teneatur directè, sed alius hæres institutus *Neapod. in consuet. si aliquis in ver. tene-*

netur num. 31 in fin. Afflict. decis. 347. Capi. decis. 191. in fin. ¶ 195. num. 2. de Franch.

decis. 280. num. 1. & post alios ego in cons. 74. num. 47. vbi latè probaui hunc successo-

rem non esse verè hæredem, sed part-

icularem successorem; alia quoque si-

milia congerit *Montic. de inuent. in princ. num. 60. ¶ infra.*

Ideoque;

29 Ideoque successor in feudo non tenebitur inuentarium conficere *D. de Curte loco pracit. num. 13.*

Scio non deesse (vt hoc obiter dicam) contradicentes, contrarium enim firmat *de Pont. d. §. 3. num. 21. citat Bald. in d. auth. cessante Capyc. decis. 20. num. 29. & Boer. decis. 204. numero 45. Dominus Regens Lanar. dict. consil. 80. num. 44.* dicentes esse hæredem vniuersalem, ibique *num. 14.* & infra, pluribus probat feudatarium decedentem duos habere hæredes, alterum in allodio, alterum verò in feudo *l. si certarum ff. de milit. test. ad idem text. in l. hinc queritur §. potest ff. de pecul.*

Sed omissa in hac re longiori disputatione cum incidenter de hoc agamus, verius dicendum erit vnicum esse patrimonium, & vnicam hæreditatem non distinctam ad hæredem deferri, vt latè probat *Camer. hic quest. 22. num. 154. & infra, ad tex. in d. l. si certarum, & §. potest, respondens, procedere in bonis diuersæ naturæ, & vti diuersa à defuncto possi-*

possidebantur, vt dictis Iuribus constat, hic autem à defuncto, tam allodialia, quàm feudalia sub eadem natura detinebantur, & vnicum erat patrimonium idemque tradit *Tiraquell. de primog. quest. 35. num. 29.* & *Frecc. de subfeud. lib. 3. sub rubr. de differ. inter feud. ex pacto,* & *providē. quest. 15. col. 2. in fin.* & *quest. 20. col. 1. ibi* & *non dicitur vno iure succedere.*

Nec etiam obstat, quod idem *Lamar.* probat feudatarium militem dici, & feuda de publico esse, prout ipsa militia, & militē, & feudatarium adequari, vt post alios probat ipse dicto *conf. 80. num. 17.* & *infra.*

Respondetur illud improprie dici, nec esse æquiparationem per viam regulæ iuxta tradita in *l. 1. ff. de leg. 1.* sed habere similitudinem quandam. Cæterum verè, & proprie appellatione militis
 31 non comprehenditur feudatarius patet ex tex. in *cap. 1. quo temp. mil.* vbi conceditur annus, & mensis militi ad petendam inuestituram, cum tamen alijs

L annus

annus, & dies tantum concedatur, ut
 in cap. Imperialem §. præterea si quis de prob.
 feud. alien. per Feder. glos. in dict. cap. 1. inquit
 illud in milite disponi favore militiae,
 & casuale esse, prout alia multa casua-
 lia in milite disponuntur, & sequuntur
 ibi Bald. & Aluarot. alijque, quos cōgerit
 ibi additio Andr. in princ. in ver. verius. Et li-
 cet firmet ibi Andr. tex. in d. cap. 1. fuisse
 per alia iura correctum, attamen ēt ex
 32 lege correctā licet sumere argumen-
 tum quando ratio adhuc viget l. 2. ff. ad
 trebell. idem Andr. in prælud. feudorum nu. 37.
 ibi quia & legis abrogatæ ratio remanet, & n.
 39. ibi nisi quantum habent rationem, & alibi.
 Imò nisi Andree authoritas resisteret li-
 benter cōtrariæ opinioni inhærerem,
 nam cum tex. ille specialiter in milite
 loquatur nunquam per sequentem le-
 33 gem generalem videtur derogatum
 glos. in l. 2. C. de silentiarijs lib. 11. in l. sciendū
 ff. qui satisf. cog. sed quod à milite ad feu-
 datarium non liceat sumere argumen-
 tum, & quod multum inter se differāt
 plu-

pluribrs probat idem *Andr. in prelod. feud. quest. 4. num. 41.* subdens ante num. 42. *licet in quibusdam similia sint.*

Sed adhuc animus non quiescit, cum vide-
 34 rim *Bald. conf. 202. ad euidentiā præmitten-*
dum est col. 2. vers. amplius est subtilius vol. 2.
 pluribus probātem successorem in feu-
 do non esse successorem singularem,
 sed vniuersalem, mouetur primo ex
l. 1. C. de hered. vel act. vend. vbi emptor hæ-
 reditatis directè à creditoribus conue-
 nitur, & agit, & sic vt hæres reputatur.
 secundo mouetur quia delegati ad iu-
 risdictionem feudi, dicuntur delegati
 ad vniuersitatem causarum *l. solet cum l.*
seq. ff. de iurisdict. tertio, quia ipsum Castrū
appellatur vniuersitas ad not. in l. 1. ff.
quod cuiusque vniuersitatis nomine. Quarto
 quia iurisdictio est quedā collectio, quæ
 ex vniuerso sumitur, & in iure confi-
 sit, sicut hæreditas, & peculium, & il-
 lius iura transeunt cum ipsa iurisdic-
 tione actiue, & passiue, & agunt, &
 conueniuntur Rectores per ea ex not.

per Bart. in l. publicanus in §. fin. ff. de public.
et uelli.

Sed ijs minimè obstantibus contrariam
sequor opinionem, quæ ex contrario-
rum resolutione solidior apparebit, nō
obstat primo tex. in l. 1. C. de her. vel act.
vend. nam potius contrarium confir-
mat, est enim ibi speciale in fisco ven-
dente hæreditatem, vt emptor directè
à creditoribus cōueniri possit; Cæterū
si à priuato ius tamen vniuersale tran-
sferatur particulari etiam tit. erit iste
singularis successor censendus, ideoq;
à creditoribus conueniri non poterit;
Vt statim subdit tex. in l. 2. eiusdem tit. et in
l. 2. C. de pact. l. hæreditatē 28. ubi glo. et Doct.
ff. de donat. l. cum filius 76. §. Lutio ff. de leg. 2.
& tradit glos. in d. l. 1. cum itaque feudum
et hæreditarium transeat ad successo-
rem ex pacto primi acquirentis vt per
Andr. in dict. cap. 1. de alien. feud. pat. et per
Camer. hic in 1. quest. num. 21. in fin. & hoc
etiam præsupposito quod feudum sit
quid vniuersale, de quo tamen contē-
dimus

dimus; nec obstat secundum ex reg.
l. solet, & *l. prator seq.* nam aliud est dicere
 quod transferatur vniuersa iurisdictio,
 de quo agitur in *d. l. solet*. aliud vero
 quod transeat iure vniuersali, quæ sa-
 tis differunt *d. l. hereditatē* 28. *cū ibi not. ff.*
de donat. & in *d. l. 2. C. de hered. vel act. vend.*
 quæ responsio cum clara sit, vltcrius
 non immoror, & ita quoque remoue-
 tur tertia ratio, quod feudū ipsum ap-
 pelletur vniuersitas ad not. in *l. 1. quod*
cūsq; vniuers. nam aliud est castrum,
 etiam quid vniuersale, aliud quod vo-
 catus ad castrum tit. particulari dicatur
 vniuersalis successor, cum falsa sit con-
 sequentia *d. l. 2. de hered. vend.*

Item feudum non est vniuersitas iuris, vt
 35 hereditas, sed facti, vt grex secundum
 opinionem, quam verè firmavit Andr. A
 in cap. 1. §. traditionibus vers. item si esset ve-
 rum quid sit inuest. vt latè comprobatur ibi
 additio aduersus Camer. in cap. Imperialem
 fol. 38. in princ. & latè infra, sed præce-
 dens tutior, vt in aliam nō minus con-

tro-

trouerſam quaſtionem incidamus, licet nō diffitear *Andr.* opinionem, quam verè firmavit, vt ipſe idem *Andr.* affirmat in cap. *Imperialem* num. 73. circa fin. quam pluribus in locis ſequitur *Afflict.* relatus per add. ad *Andr.* loco præcit. in verb. *hæc in facto circa fin.* veriorẽ eſſe, vt facti vniuerſitas feudum dicatur.

Nec quarta ratio obſtat, quod iura etiam contineantur ſub feudo, nam principaliter feudum ipſum cōſideramus, quod eſt quid facti, ideoque & ſi iura contingantur, hoc in conſequentiam venit, quod non attenditur l. 1. ff. de aut. tut. l. ſi quis nec cauſam ff. ſi cert. pet. & ita videtur reſoluere *Andr.* in d. ſ. traditionibus ſub nu. 5. & clarius ibi addit. in verb. ſi etiam datum eſſet circa med. verſ. & primo non obſtat.

Addo non valere cōſequentiam feudum ſub ſe continet iura ergò eſt vniuerſitas iuris, nam & prædium poteſt habere ſeruitutem realem, quæ dicitur ius l. 1. & l. 5. ff. de ſeruit. urb. præd. & tranſit ad quemcunque, & fundo ſententia da.

datur *l. qui aliena §. fin. ff. de neg. gest.* & *Veron. de seruit. in princ. cap. 2. sub rub. de seruit. reali*, & tamen nemo affirmare audebit prædium eo casu esse ius vniuersale *l. fin. §. fin. ff. de contrab. empt.*

Sed non parum vagatus ad iter redeundo non obstat secunda ratio quod esset in facultate vassalli mutare naturam feudi, nam vt rectè resoluit *D. de Curte post num. 78.* feudum remanet in sui natura hæreditarium in nihilo immutatum, sed successor non tenebitur esse hæres; cum non possit; culpa ex facto decedentis; qui ipsum instituere dignatus est.

Addo simile; quod licet quis ad partem hæreditatis ex testamento, ad partem verò ab intestato succedere non valeat vt in *reg. ius nostrum*, Attamen si decedens
 37 seruata forma iuris non disponat, poterit successor partim ex testamento, partim vero contra testamentum succedere *l. circa 24. ff. de inoff. test.* & tradunt *Doct. in d. l. ius nostrum.*

Ter-

Tertio non obstat ratio, quod via fraudibus facile aperiretur contra reg. l. in fundo 38. ff. de rei vend. nā resp. de Curte nu. 76. *vers. nec tertium obstat*, nam imò nullum ex hoc infertur præiudiciū creditoribus, 38 quibus alijs bonis non existentibus etiā super feudalibus satisfaciendum erit, ut tradit Cappy. dict. decis. 199. num. 6. *et de Curte nu. 77. et inf.*

Ex quibus constat opinionem nouissimis temporibus receptam contra veterum patrum opinionem nulla valida ratione fundari, cui facile responderi non possit.

Cæterum si quis eam tueri velit haud difficilis erit contrariorum resolutio, & primo nō obstat autoritas *Iac. de Beluis*. hic, nam intelligi debet in feudo ex pacto, ut probat post alios *Anna Sen. alleg. 126. nu. 15. Lanar. dict. conf. 80. nu. 38.* quod excomprobari potest, quia *Iacob. de Beluis. limitat. tex. in dict. cap. 1. an agnat.* qui clarè loquitur in feudo ex pacto ut dixi, ideoque limitatio in terminis regulæ

læ erit intelligenda, vt post alios tradit
Dec. in l. 1. num. 20. ff. de reg. iur. ad idem do-
ctrina Bart. in l. non solum. §. si liberationis. bl
num. 5. ff. de lib. leg. et in l. cum quidam circa
med. ff. de his quibus, vt indign. ea enim
quæ per interpretationem adiiciun-
tur in ijs locum habere debent, quæ &
in interpretatis legibus vigent in autb.
de filiis ante dot. instr. nat. circa fin. Andr. in
cap. 1. num. 22. in fin. de natur. success. feud. &
dicebat Bald. in l. Constitutionis in final. ver-
bis C. de bon. qualib. quod interpretatur
aliud, vnum, & idem est cum illo, de ve-
ritate tamen inferius videbimus.
 Secundo non obstat authoritas *glos. in Con-*
stit. vt de successione in verb. ex utroque
parente, quam allegauit Minad. cons. 20.
num. 21. et Ann. dict. allég. 126. num. 6. nam
cum non aperiat in quo feudo loqua-
tur erit intelligenda in feudo ex pacto,
quod propriam habet feudi naturam, bl
 40 & hæreditaria qualitas non subintel-
 ligitur, nisi exprimatur, vt probat *Ca-*
mer. hic in 1. quest. post num. 36. Vers. his
 M sic

sic dictis & infra, & Hartm. Pistor loco pra-
alleg.

Idque ex apertis verbis eiusdem glos. demō-
stratur dicentis habere successores à se
ipsis, quod non est in feudo hæredita-
rio, in quo vnus alteri succedit, & hæ-
reditarium dicitur transmissione, vt
per Camer. hic in 1. q. post num. 24. & Frecc.
de subfeud. lib. 3. de differ. inter feuda ex pacto
q. 20. col. 1. in fin. & infra, quod enim quis
41 proprio iure capit non transmittitur,
declarat Pbanus. de inuent. par. 4. nu. 78.

Imo hæc verba propriè in feudo ex pacto
verificantur, in quo alter ab altero non
42 capit ad instar successoris in beneficio,
vt per Beluis. in cap. 1. §. & quia vidimus col.
9. vrsf. sed est quedam in 1. rubr. feud. quod
pluribus comprobaui conf. 100. num. 75. &
infra vol. 1. addo Iser. in cap. 1. in final. verb.
qui succ. ten. il primo.

Idemq; probatur ex eadē glos. dum inquit
43 debetur hoc feudum vocatis per Con-
stitutionem quasi æs alienum, quod nul-
lo pacto absq; creditoris consensu tolli
po-

potest l. id quod nostrum de reg. iur. at feudum hæreditarium absque agnati consensu alienatur dummodo adsit directi domini, vt per *Andr.* & alios hic, & alibi sæpè.

Errata præcipua.

fol. 7. lin. 18. petricillo.	penicillo.
fol. 9. lin. 12. sed loquitur.	sed adhuc loquitur.
fol. 16. lin. 21. hæreditatium	hæreditarium.
fol. 22. lin. 12. ommissa.	omissa.
fol. 24. lin. 21. Captolico.	Catholico.
fol. 31. lin. 7. ptlagum.	pelagum.
fol. 32. lin. 17. rationalibiliter	rationabiliter.
fol. 45. lin. 17. Sin. Roscio.	Sex. Roscio.
fol. 46. lin. 13. recedentem.	recedendum.
& lin. 21. excipientum	exci piendum.
fol. 78. lin. 20. Carau.	Crauet.

605519

1. *Pharmaceutical industry* – The pharmaceutical industry is a major contributor to the U.S. economy, with sales of over \$200 billion in 2000. The industry is characterized by high research and development costs, long time to market, and high barriers to entry. The industry is also heavily regulated by the FDA.

1. *Phragmites australis* (Rostk & Schmidt) Bosc.

... ..

... ..

1990-1991

... ..

... ..

Journal of Interpersonal Violence 26(10)

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1038.

... 1941 ...

